

PORT
PAYE
HELLAS

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1994

Τιμή Φύλλου 100

ΕΤΟΣ ΜΑ' - Ἀρ. Φύλλου 859

Γραφεῖα Κάνιγγος 32 - Ἀθήνα ΤΗΛ. 36.28.280

ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ 1994 ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Εἶναι δωρεὰ τοῦ Θεοῦ ἡ ἐορτὴ τῶν Θεοφανείων στὴν μαρτυρικὴ Ἐκκλησία μας ἡ ὁποία ἐπὶ 70 ἔτη ἀκαταπαύστως διεξάγει τραχεῖαν πάλην ἀγῶνος, ἀνθισταμένη εἰς ἐξωτερικοὺς πολεμίους ἀλλὰ καὶ ἐσωτερικοὺς δυστυχῶς, ἀσυνεπεῖς καὶ ἀστόργους καὶ ἐπιλήσμονας τοῦ ὑψηλοῦ προορισμοῦ τῶν εἰς τὸν τίμιον ἀγῶνα τῆς πίστεως πού προσήλθαν νὰ ὑπηρετήσουν, οἱ ὅποιοι «ἐξ ἡμῶν ἐξηλθον ἀλλ' οὐκ ἦσαν μεθ' ἡμῶν» (Ἰωάν. Α, Β, 19) καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐξετράπησαν ἐλαφρᾶ τῇ συνειδήσει εἰς κατακερματισμόν τῆς Ἐκκλησίας, δι' ἰδίους σκοποὺς, χλεῦην δέ καὶ ἐξουθενώσιν τοῦ ἱερωτάτου ἡμῶν ἀγῶνος.

Ἐν τούτοις, θεῖα δυνάμει διατηρεῖ αὕτη τό μεγαλεῖον πού ἡ Θεῖα Πρόνοια τῆς ἐδώρησε, ἀνώτερον κατὰ πολὺ τῆς κοσμικῆς δόξης καὶ ἰσχύος πού περιβάλλει τὴν κρατικὴν Ἐκκλησίαν.

Βαδίζει μέσω δυσκολωτάτων χρονικῶν περιόδων μόνη, ἀνωθεν δυναμουμένη ἀλλὰ μέ ἐκδηλον τὸν πόνον διὰ τὴν ἀτέλειαν καὶ χαμηλότητα τῶν ἀνθρώπων τῆς, ἐκείνων πού δέν ἰδεολογοῦν ὀρθῶς ἢ καὶ οὐδαμῶς.

Παρά ταῦτα, ἡ αὕτη Θεῖα Πρόνοια πού προορίζει τὴν Ἐκκλησίαν τῶν σεπτῶν παραδόσεων διὰ ἀνωτέρους σκοποὺς καὶ ἐπιδιώξεις, ἐμφανίζει τὴν αἴγλην τῆς εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἀνθρώπων ἐπιλεξαμένη τὴν ἡμέραν τῶν Θεοφανείων διὰ νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν τό ἔργον τοῦ Θεοῦ.

Οὕτω, καθ' ἕκαστον ἔτος ἡ ἡμέρα αὕτη γίνεται ἡ προβολὴ τῆς ἀληθείας καὶ ἡ ἐνδειξις ὅτι, ὡς Θεοσύστατος καὶ μία ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἔχει Θεοσύστατον καὶ τὴν τάξιν καὶ εὐταξίαν, νόμους κανόνas καὶ παραδόσεις, τὰ ὁποῖα διατηροῦνται

αναλλοίωτα εἰς τόν αἰῶνα ἀπό διαδοχὴν ἀνθρώπων σεβομένων ἐν ἀληθείᾳ τόν Θεόν.

Αὐτό εἶναι τό νόημα τῆς πανηγυρικῆς ἐορτῆς μας τῶν Θεοφανείων καί διὰ τόν λόγον αὐτόν ὁ κόσμος τῶν λατρευτῶν τῆς ὀρθοδόξιας ξεχύνεται στούς δρόμους ἀπό ὅπου μέλλει νά διέλθῃ ἡ ἱερά πομπή πού κατευθύνεται στήν θάλασσα γιά τόν ἁγιασμόν τῶν ὑδάτων.

Εἶναι παράδοσις πλεόν καί θεωρεῖται καθήκον νά διασαλπίζεται μυριόστομα ὅτι «Σήμερον τῶν ὑδάτων ἀγιάζεται ἡ φύσις» κατὰ τὰ ἱερά καθεστῶτα καί ὄχι κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις ἀνθρωπίνων θεωριῶν πρό 13 ἡμερῶν.

Προσλαμβάνει ὅθεν καί ὁμολογιακόν χαρακτῆρα ἡ ἐορτή καί γίνεται ἐκδηλος ἡ θερμότης τῆς πίστεως τῶν σεβομένων τήν παράδοσιν τῶν Πατέρων.

Οὕτω, ὡς καθ' ἕκαστον ἔτος καί ἐφέτος συνετελέσθη μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας ἡ πάνδημος καί πάντιμος ἐορτή.

Εἰς τοῦτο ἰδιαίτερον εὐνοίαν ἐπέδειξε καί ὁ οὐρανός μέ τήν ἑαρινήν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου καί τήν γλυκυτάτην ἀτμόσφαιραν, πού προσέδωσαν αἶγλην εἰς τόν καθιερωμένον ἐορτασμόν.

Ἀπό ὀρθρου βαθέως οἱ πιστοί κατέκλυσαν τούς Ἱ. Ναούς καί περί τήν 10ην ὥραν κατέφθασαν μέ ἐπικεφαλῆς τούς Ἐφημερίους εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐνθα ἐτελέσθη πανηγυρική θεία λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνου.

Τά πάντα ἡσπραπτον καί ἀκτινοβολοῦσαν χάριν καί εὐλογίαν. Ὁ σημαιοστολισμός ὑπό τοῦ Δήμου Πειραιῶς τῶν ὁδῶν ἐνθα διήρχετο ἡ ἱερά πομπή, τὰ ἱερά λάβαρα, τὰ ἐξαπτέρυγα, οἱ σημαῖες, οἱ στολές τῶν νέων, οἱ μουσικές, οἱ ἱεροψάλται τὰ ὁσιακά συστήματα τῶν μοναχῶν καί μοναστριῶν πού ἔδωσαν τό παρόν κατὰ Στουδιτικόν τρόπον καί κυρίως ὁ ἱερός κληρὸς μετὰ τῶν Ἀρχιερέων.

Ὅλα προσέδιδαν πανηγυρικόν χαρακτῆρα καί ὁ κόσμος πού παρετάσσετο εἰς τόν δρόμον ἐσταυροκοπεῖτο συγκινημένος καί ἐπληροφορεῖτο ὅτι σήμερα ἡ ἐκκλησία ἐώρταζε ἐπὶ 1924 ἔτη Θεοφάνεια ἡνωμένη πρὶν τῆς ἀθετήσεως τοῦ πατρίου ἐορτολογίου διὰ νά ἐορτάζῃ μέ τοὺς παπικοὺς τῆς δύσεως τήν ἰδίαν ἡμέραν.

Περί τήν 10.30 ὥραν ἐξεκίνησε ἡ σχηματισθεῖσα μακρά καί μεγαλειώδης λιτανευτική πομπή μέ προορισμόν τόν κεντρικόν λιμένα, ἀφ' ὅπου θά ἐτελεῖτο ὁ ἁγιασμός τῶν ὑδάτων. Προηγεῖτο κρानοφόρος μοτοσυκλετιστής τῆς Τροχαίας Πειραιῶς. Ἦκολούθουν ἡ ἰδιωτική μουσική «μπάντα», αἱ εὐσταλεῖς νεάνιδες μέ τὰς τοπικάς ἐνδυμασίας (Σαλαμίνας, Μακεδονίας κ.ἄ), τὰ ἐξαπτέρυγα, τὰ

λάβαρα καί αἱ σημαῖαι, αἱ κορασίδες τῶν κατηχητικῶν σχολείων μέ λευκάς καί κιτρίνας στολές, ἐν σχήματι σταυροῦ, τό τάγμα τῶν μοναχῶν καί τῶν μοναζουσῶν, ἡ πολυμελής μουσική «μπάντα» τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας, ἡ εἰκοσαμελής Ὁρθόδοξος Ἐκκλησιαστική Βυζαντινὴ Χορωδία ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Καθηγητοῦ τῆς μουσικῆς κ. Μ. Μακρῇ. Τὴν ἐπιβλητικὴν ἱεράν καί λαμπράν πομπὴν συνεπλήρωναν ἡ τελεταρχία ἐκ τῶν πανοσ. ἀρχ/τῶν π. Ἀνθίμου Καραμήτρου καί π. Χρυσοστόμου Βάρκα. Ὁ ἱερός κληρὸς ἐνθεν καί ἐνθεν ἔχων ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πανοσ. ἀρχιμ. π. Μεθόδιον Δεσποτίδην κρατῶν τό ἱερόν Εὐαγγέλιον καί τόν πανοσ. ἀρχιμ. π. Ἀκάκιον Χαλίκον φέροντα μοναχικόν μανδύαν μετὰ πετραχειλίου κρατοῦντα ἐπὶ ἀνθοστολίστου δίσκου τόν Τίμιον καί Ζωοποιόν Σταυρόν. Ἦκολούθουν οἱ Συνοδικοὶ Σεβ. Μητροπολίται Ἀμερικῆς κ. Παΐσιος, Χίου Ψαρρῶν καί Οἰνουσῶν κ. Στέφανος καί Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος.

Καί τελευταῖος ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος ἐν μέσῳ τῶν ἱεροδιακόνων π. Γρηγορίου Ταυλαρίου καί π. Γρηγορίου Μαρκοπούλου, περιστοιχιζόμενοι τιμητικῶς ὑπὸ Ἀστυνομικῆς δυνάμεως. Καί ὅλην τὴν ὄντως μεγαλοπρεπὴ πομπὴν ἐκλείνει τό μέγα πλῆθος τοῦ λαοῦ πού ἠκολούθη ψάλλων καί δίδων τὴν μαρτυρίαν τῆς ζωῆς Ἐκκλησίας τῶν Πατέρων.

Εἰς τὴν ἐξέδραν τῆς παραλίας πρὸ τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος ἕνα ἄλλο πλῆθος συγκεντρωμένο ἀνέμενε τὴν ἱεράν πομπὴν ἐν ᾧ αἱ ψαλμωδαὶ ἠνωμένοι μέ τό ἄσμα τῶν δύο φιλαρμονικῶν ἀνέβαζαν εἰς τόν οὐρανόν τὰ πλῆθη καί ἐσκόρπιζαν ρίγη συγκινήσεως καί χαρᾶς εἰς δόξαν τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου Λυτρωτοῦ.

Ἐπὶ τῆς ἐξέδρας προσήλθε καί ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, παρά τό βάρος ἐκ τῆς σοβαρᾶς ἀσθενείας του, συνοδευόμενος τιμητικῶς ὑπὸ τῆς Τροχαίας Πειραιῶς, διὰ νά συμμετάσχῃ εἰς τόν πανηγυρισμόν, δίδων γιά μία ἄλλη φορά τό παράδειγμα τῆς αὐτοθυσίας χάριν τοῦ ἱεροῦ καθήκοντος.

Ἀνελθόντων πάντων ἐπὶ τῆς καταλλήλως στολισμένης εἰδικῆς Ἐξέδρας, ἤρχισε ἡ ἱερά Ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ τῶν ὑδάτων ὑπὸ τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου. Ἀνεγνώσθησαν αἱ εὐχαὶ ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων, ἐνῶ ἡ Βυζαντινὴ Χορωδία ἐψαλλε τοὺς ἐπικαίρους ὕμνους μελωδικῶς. Ὁ Μητροπολίτης Χίου κ. Στέφανος ἀνέγνωσε τό ἱερόν Εὐαγγέλιον. Ὁ Μακαριώτατος ἐξεφώνησε σύντομον ἐμπνευσμένον καί μεστόν ὑψηλῶν νοημάτων λόγον, ὡς ἀκολούθως:

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ

Σεπτή 'Ιεραρχία

Τίμιον 'Ιερατεῖον

'Οσιώτατοι Μονασταί

'Αξιότιμοι κύριοι Βουλευταί καί λοιποί ἐκ-
πρόσωποι τῆς Πολιτείας

Λαέ τοῦ Κυρίου περιούσιε.

Χαιρετίζομεν τήν παρουσίαν σας εἰς τό κάλεσμα τῆς μητρὸς 'Εκκλησίας διὰ τοῦ ὡς εὖ παρέστητε, τιμῆς ἐνεκεν πρὸς τήν μεγάλην ἐορτὴν τῶν Θεοφανείων σήμερον κατὰ τὰ ἔκπαλαι καθιερωμένα ὑπὸ τῶν 'Αγίων Πατέρων καθεστῶτα.

'Αποτελεῖ τοῦτο τιμὴν πρὸς τήν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν ἀλλὰ καί μαρτυρίαν, ὅτι οἱ θεσμοὶ τῆς 'Εκκλησίας δὲν καταλύονται ἀπὸ τήν ἀνθρωπίνην παρεμβολήν, οὔτε ἀπαλοΐ-
φονται ἀπὸ τό πέρασμα τοῦ χρόνου.

'Εορτάζει σήμερον ἡ ἀνά τόν κόσμον ὀρθόδοξος 'Εκκλησία κατὰ τὰ 3/4 Θεοφάνεια καί ἀπέδειξε ὅτι εἶναι δυνατὴ ἡ συνύπαρξις δύο ἡμερολογίων, ἐκκλησιαστικοῦ καί πολιτικοῦ διὰ νά μὴ μετακινηθοῦν θεσμικά ὅρια καί καταστρατηγηθοῦν ἱεροὶ κανόνες, εἰς βάρος τοῦ κύρους τῆς θεοσυστάτου τάξεως τῆς ὀρθοδόξου 'Αποστολικῆς 'Εκκλησίας. 'Ο Κύριος ἡμῶν 'Ιησοῦς Χριστὸς ἄνθρωπος γενόμενος δι' εὐσπλαχνίαν ἱδρυσε καί ἐθεμελίωσε διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τήν ἁγίαν Του 'Εκκλησίαν, ἣτις ὡς Θεοῖδρυτος ἐδέξατο νόμον οὐράνιον καί ἐθέσπισε θεῖον πνεύματι νόμους καί κανόνας ἀμετακινήτους εἰς τόν αἰῶνα, τοὺς ὁποίους ὀφείλομεν νά διατηροῦμεν, ὡς ἱεράν παρακαθήκην ἀναλλοίωτον καί ἀπαραχάρακτον.

Ταύτην καί ἡμεῖς σεβόμενοι, ἐσοερτάζομεν σήμερον Θεοφάνεια πιστοὶ εἰς τὴν παραγγελίαν «Μὴ μέταιρε ὅρια ἃ οἱ Πατέρες σου ἐθε-
ντο».

Τό σωτήριον ἔργον τοῦ Θεανθρώπου ἔχον ὡς ἀφετηρίαν τὴν ὑποποιὸν ταπείνωσιν ἐμφανίζει σήμερον τό τρισυπόστατον τῆς Θεότητος ἀφ' ἑνὸς καί ἀφ' ἑτέρου τὴν εἰκόνα τοῦ θεοῦ βαπτισμοῦ εἰς τὸν 'Ιορδάνην πρὸς ἁγιασμόν καί παραδειγματισμόν ἰδικόν μας.

Κατεδέχθη νά ὀνομασθῇ ὁ Υἱὸς καί Λόγος τοῦ Θεοῦ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καί ἀδελφός

ἡμέτερος διὰ νά λάβωμεν χάριν καί ἁγιασμόν οἱ ἄνθρωποι ἐκ Θεανθρωπίνης ὑποστάσεως, μαρτυρεῖ δέ τοῦτο ὁ Παῦλος λέγων: «'Ο ἁγιάζων καί οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ' ἑνὸς πάντες» ταυτόν εἰπεῖν, ὁ 'Ιησοῦς καί ἡμεῖς ἀδελφοὶ ἐσμέν ὡς ἔχοντες κοινόν Πατέρα τὸν Θεόν.

'Αλλ' ὁ μὲν, κατὰ φύσιν ὑπάρχει Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἡμεῖς δέ κατὰ χάριν διὰ τοῦ χαρίσματος τῆς υἱοθεσίας, διό καί ἐν ὑπεροχῇ ὦν, Αὐτὸς μὲν ἁγιάζει καί καθαρίζει διὰ τοῦ λουτροῦ τοῦ θεοῦ βαπτίσματος καί τοῦ τιμίου αὐτοῦ αἵματος, ἡμεῖς δέ οἱ κατὰ χάριν ἀδελφοὶ ἐκείνου, ἁγιαζόμεθα καί σωζόμεθα δι' Αὐτοῦ.

Εἰς ἐπικύρωσιν δέ φέρει καί πάλιν ὁ αὐτὸς Παῦλος τὴν προφητικὴν μαρτυρίαν τοῦ Δαβὶδ περὶ τοῦ Χριστοῦ, λέγοντος ὡς ἐκ στόματος Αὐτοῦ πρὸς τὸν Πατέρα. «'Απαγγελῶ τό ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ 'Εκκλησίας ὑμνήσω σε».

Τοσαύτης ὅθεν τιμῆς ἀξιοθέντες ἀγαπητοί, ὥστε καί ἀδελφοὶ νά ὀνομασθῶμεν τοῦ ἁγιάζοντος ἡμᾶς Σωτῆρος Χριστοῦ, ὑποχρεούμεθα νά μιμηθῶμεν καί τὴν ἐκείνου ζωὴν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, κατὰ τὴν ἐντολὴν Αὐτοῦ, «μιμηταί μου γίνεσθε». 'Αλλως πῶς ἡ ὡς ἀνωτέρω συγγενεία μας μετὰ τοῦ 'Ιησοῦ διακόπτεται, διότι ὁ ἁγιασμός Αὐτοῦ δὲν ἐγγίζει εἰς ἀνθρώπους μὴ ἀποσυνδεομένους ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας.

Πλὴν ἀτυχῶς, τοῦτο τό φαινόμενον συναντᾶται διάχυτον εἰς τὸν αἰῶνα μας.

'Η κυριαρχία τῆς ἁμαρτίας ἐπὶ τοῦ θεϊκοῦ πλαστοουργήματος, ἐφθασεν εἰς τό ζενίθ καί ἀνοιξε διάπλατα τὸν δρόμον εἰς τὸν ἀνθρωποκτόνον διάβολον νά ἐπικυριαρχήσῃ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦτο δέ, διότι ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μας ἔκανε κακὴν ἐρμηνείαν τοῦ ὅρου ἐλευθερία καί ὑπεδουλώθη εἰς τὴν ὕλην καί τὰ πάθη τῆς ἁμαρτίας, ἀθετήσας παντελῶς τό ἀπολυτρωτικὸν ἔργον τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. 'Εντεῦθεν καί τὰ δεινὰ τῆς ἐποχῆς μας, αἱ ἀσθένειαι, οἱ ἐμφύλιοι σπαραγμοί, τό ἄγχος τῆς ἀπειλῆς τοῦ πολέμου καί εἰς τὴν χώραν μας, ἡ ἀπειλή τοῦ σφραγίσματος τοῦ ἀντιχρίστου, καί τό δεινότερον ἡ σατανολατρεία καί αἱ ἀνθρωποθυσίαι εἰς τὸν σατανᾶν.

Αἶσχος καί προσβολή διὰ τὴν χώραν τῶν ἁγίων, τὴν μεγάλην μας πατρίδα Ἑλλάδα, τὴν κοιτίδα τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ κυρίως τοῦ Χριστιανικοῦ ἰδεώδους μέ τούς περίφημους Πατέρας καὶ διδασκάλους.

Ἄλλ' ἀγαπητοί:

Εἰς τὸν γενικὸν κατήφορον τοῦ αἰῶνος μας, ἡ θεία Πρόνοια διασώζει τὰ σπέρματα τῆς εὐσεβείας συντηροῦσα «τό κατ' ἐκλογὴν λεῖμμα τῆς χάριτος» τῶν φοβουμένων τὸν Θεόν, πρὸς χειραγωγῆσιν εἰς εὐσέβειαν. Ἀπὸ ταύτης ὅθεν τῆς θέσεως καλοῦμεν πάντας ἐν ἀγάπῃ, μέσω τῆς Θεοσόφου Πατρικῆς διδασκαλίας εἰς ἐπιστροφὴν πρὸς τὸν μόνον δυνάμενον σώζειν Θεόν. Καλοῦμεν τὴν ἐκκλησίαν νὰ ἐπιστρέψῃ ὀπίσω πρὸς τούς Πατέρας, τὰς βάσεις τῆς Ἐκκλησίας, ἐγκαταλείπουσα τὰ κακόδοξα ἀνοίγματα πρὸς τούς αἵρετικούς τῆς δύσεως, τοὺς μονοφυσίτας καὶ τοὺς παντοειδεῖς ἁλλοτρίους τῆς πίστεως. Τὴν καλοῦμεν ὅπως ἐπαναφέρῃ τὸ καθαγιασμένον Πάτριον ἑορτολόγιον εἰς τὴν λατρείαν τῆς Ἐκκλησίας πρὸς ἑνώσιν τῶν διεστώτων εἰς μίαν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

Καλοῦμεν τὴν πολιτείαν νὰ ποδηγετήσῃ τὸν λαόν τοῦ Θεοῦ διὰ νόμων χριστιανικῶν πρὸς ἐμπέδωσιν τῶν ἰδανικῶν τῆς φυλῆς μας, πίστις, πατρίς, οἰκογένεια, τὰ ὅποια συνιστοῦν τὴν ἀληθῆ εὐτυχίαν τῶν πολιτῶν.

Καλοῦμεν τὴν νεότητα, τὴν ἐλπίδα τοῦ μέλλοντος ὅπως ἐπανέλθῃ εἰς τὴν χριστιανικὴν διαπαιδαγώγησιν διὰ νὰ κατανοήσῃ τὸν προορισμὸν τῆς καὶ μέ βίωμα συνετόν καὶ νουνεχὲς νὰ ὀδηγήσῃ αὐριον εἰς πραγματικὴν εὐημερίαν τὸ Ἕθνος μας.

Τέλος καλοῦμεν τοὺς πάσης φύσεως πνευματικούς ἡγέτας καὶ διδασκάλους νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς κοσμοθεωρίας τοῦ αἰῶνος μας καὶ νὰ κρύψουν ὑπὸ τὴν εὐαγγελικὴν σοφίαν, τὴν ἐξ' οὐρανοῦ μοναδικὴν ἀλήθειαν, διὰ νὰ δημιουργήσουν βάσεις ἰσχυράς καὶ εὐτυχεῖς εἰς τὴν κοινωνίαν.

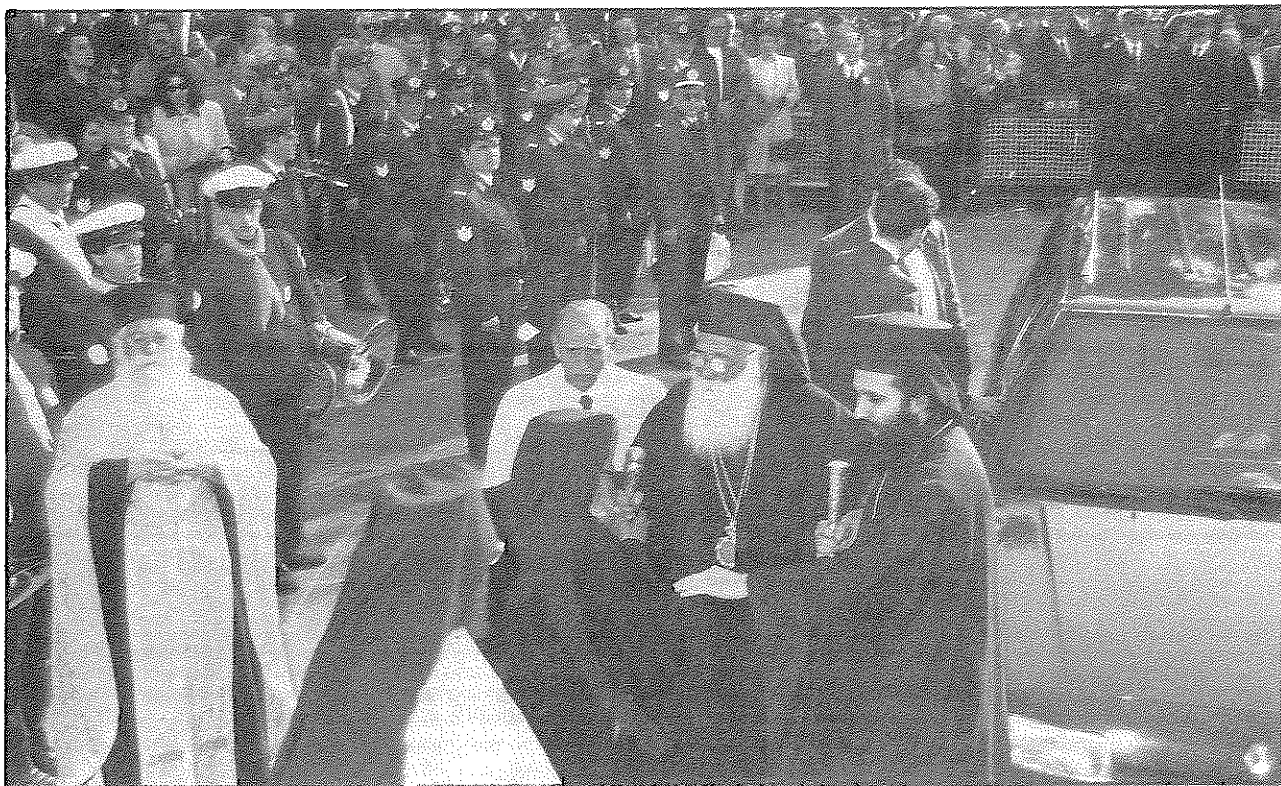
Καὶ ἐπὶ τούτοις ἐπικαλούμενοι τὴν θεῖαν συναντίληψιν τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ ἀνακαινίσαντος ἡμᾶς Σωτῆρος Χριστοῦ, εὐχόμεθα πλουσίαν τὴν χάριν καὶ εὐλογίαν Αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, ὅπως διέλθωμεν πάντες τὴν νέαν χρονικὴν περίοδον ἐν εἰρήνῃ καὶ ὑγείᾳ τὴν κατ' ἄμφω καὶ πνευματικὴν καρποφορίαν εἰς Χριστόν.

Ὁ Μακαριώτατος ἐπὶ τῆς ἐξέδρας ἀπαγγέλλων τὸν πανηγυρικόν.

Επί της εξέδρας κατά την τελετή του αγιασμού ο Ἀρχιεπίσκοπος συμπαραστατούμενος υπό των Ἀρχιερέων Ἀμερικής Παΐσιου Χίου Στεφάνου κι Εύβοίας Ἰουστίνου. Διακρίνεται ὁ κ. Ντεντιδάκης Βουλευτής Πειραιῶς.

Ὁ ἅγιος Πειραιῶς δίδει τό παρόν παρά την σκληράν δοκιμασίαν τῆς ἀσθενείας του, δίδων συγχρόνως τό παράδειγμα τῆς αὐτοθυσίας, χάριν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος.

Ἡ μπάντα τοῦ Λιμενικοῦ ἐν στολῇ ἐτίμησε τὴν ἐορτὴ.

Ἡ συμβολὴ τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Ἀστυνομίας στὴν πανηγυρικὴ ὁψη ἦταν τὸ συμπλήρωμα στὴν πλήρη ἐπιτυχία.

Ένα δάσος από σημαίες και λάβαρα ήταν η μαρτυρία του ζήλου και της αγάπης στον ιερό αγώνα της Έκκλησίας μας.

Υπόδειγμα για τούς νέους και νέες μας προσφέρει η φωτογραφία.

Αι νεάνιδες δίδουν τό παράδειγμα γιά τήν νεότητα. Είναι όντως τέκνα γονέων πού διαβιούν μέ τά ίδανικά πίστις, πατρίς, οίκογένεια.

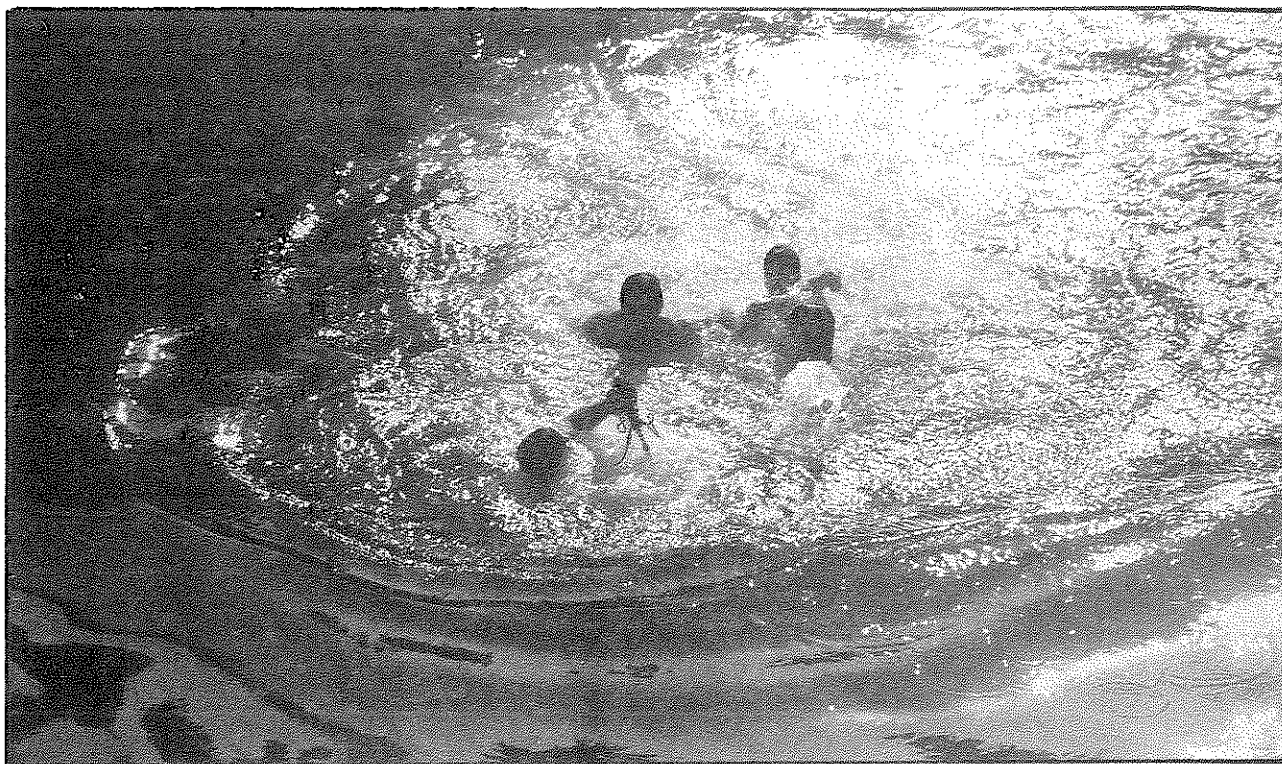
Ίδιαίτερον στολισμένον προσέδωκε είς τήν έορτήν ή παρουσία του άνδρικού μοναχισμού. Ό Πανοσ. Καθηγούμενος τής Ί. Μονής Άγίας Σκέπης π. Νήφων, έμψυχώνει καί παραδειγματίζει.

Τό τάγμα τῶν μοναζουσῶν ἔδωσε τό παρόν εἰς μαρτυρίαν Στουδιτικοῦ ζήλου καί πλήρους συγκροτήσεως τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὁ εὐσεβὴς λαός εἶναι ὁ ὑπερασπιστὴς τοῦ δικαίου ἀγῶνος μας καί ἡ ζῶσα μαρτυρία ὅτι ὁ θεσμός τῆς ἐκκλησίας εἶναι ἀκατάλυτος.

Οί νέοι μας παντού με τό σφρίγος τῆς νιότης καί τῆς θρησκευτικότητος βουτοῦν ὀρμητικά νά πάρουν τόν Σταυρό στά χέρια τους γιά εὐλογία καί βοήθεια.

Ἡ ἐπάνοδος στόν Ἅγιο Φίλιππο καί οἱ τελευταῖες εὐχές καί εὐχαριστίες τοῦ Ἀρχιεπισκόπου στό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ἐν μέσῳ νεανίδων Σαλαμινίων μέ τοπικάς ἐνδυμασίες.

Ἡ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛ. ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΧΟΡΩΔΙΑ, ἡ ὁποία ἐψαλλε μέ τήν δέουσα μεγαλοπρέπειαν καί κατάνυξιν κατενθουσιάζοντας τοὺς πιστοὺς στήν κατάδυσι τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στόν Πειραιά, ἀπό τήν Δ/νσι τοῦ ἰδρυτοῦ της Πρωτοψάλτη - Καθηγητῆ κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΑΚΡΗ.

Μετά ταῦτα ὁ ἐπίχώριος Μητροπολίτης διά τοῦ Πανοσ. Πρωτοσυγγέλου του ἠυχάριστσε πάντας τοὺς τιμήσαντες τήν ἑορτήν εἰπών:

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ ΛΟΓΙΑΡΙΟ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ Γ.Ο.Χ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ κ. ΓΕΡΟΝΤΙΟΥ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης τῶν Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερώντιος εὐχαριστεῖ τοὺς ἀξιολύτους Βουλευτάς, τόν Δήμαρχον καί Ἀντιδημάρχους Πειραιῶς καί τήν λοιπήν Τοπικήν Πολιτικήν καί Στρατιωτικήν ἡγεσίαν, διά τήν τιμητικήν παρουσίαν των εἰς τήν ἱεράν τελετήν τοῦ Ἀγιασμοῦ τῶν Ὑδάτων.

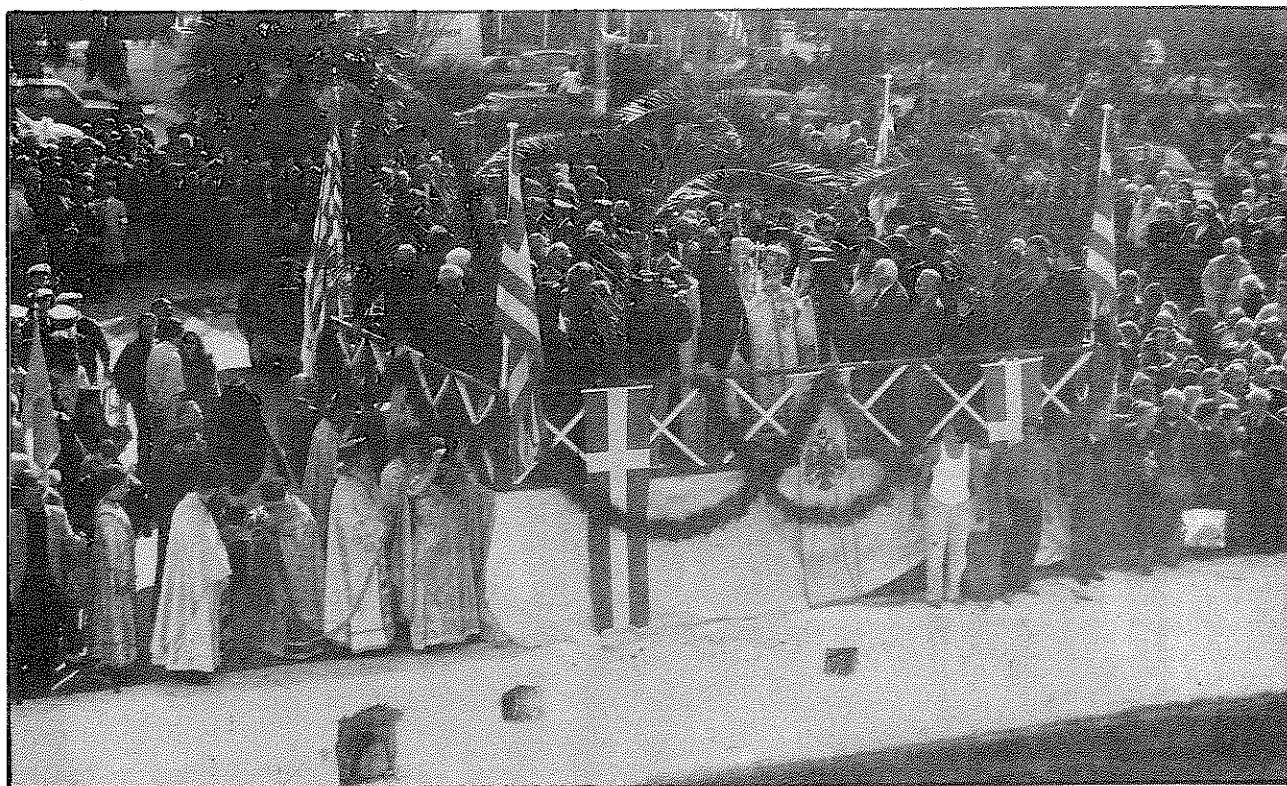
Εὐχαριστεῖ τόν Ἐξοχώτατον Ὑπουργόν τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας διά τήν διάθεσιν τῆς Μουσικῆς Μπάντας τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, τόν Ὑπουργόν Δημοσίας Τάξεως διά τήν διάθεσιν τῆς Μουσικῆς Μπάντας τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας ὡσαύτως εὐχαριστεῖ τήν Γενικήν Ἀστυνομικήν διεύθυνσιν

καί Τροχαίαν Πειραιῶς διά τήν λήψιν τῶν μέτρων τάξεως καί ἀσφαλείας ἐν τῷ Λιμένι.

Ἐπαινεῖ καί εὐλογεῖ τό περισούσιον καί κατάστικτον χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος διά τήν ζέουσαν πίστιν, βαθείαν εὐλάβειαν καί ὑποδειγματικήν τάξιν μέ τήν ὁποίαν παρηκολούθησεν τήν Μεγαλῶνυμον Ἑορτήν.

Καί εὐχεται ὅπως τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ ἁγιασάντος τά ρεῖθρα Σωτῆρος Χριστοῦ, εὐδοκοῦντος διάγομεν τόν Νέον Ἐνιαυτόν 1994 ἐν ὑγείᾳ ἀστεμφεῖ καί ἀδιαπτότῳ, ἵνα ἀξιωθῶμεν νά βιώσωμεν τό ἀσύγκριτον καί ἀκατάλητον μεγαλεῖον τῆς Πανιέρου ταύτης Ἑορτῆς καί τοῦ χρόνου.

Εἴθε καί γένοιτο.

Τέσσερα άλλα στιγμιότυπα εμφανίζοντα

τό μεγαλειόν της Έορτής.

Ἀκολουθῶς, ὁ Μακαριώτατος, ἔρριψε τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου εἰς τὴν θάλασσαν, ἐνῶ ἐψάλλετο εὐφώνως τὸ «ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου Σου Κύριε...», τὰ ἐλλιμενισμένα πλοῖα ἐσύριζον ἐκκωφαντικῶς καὶ αἱ μουσικαὶ «μπάνται», ἰδιωτικὴ καὶ κρατικὴ, ἀνέκρουον τὸν Ἑθνικὸν Ὑμνον. Δεύτερος ἔρριψε τὸν Σταυρὸν ὁ Πειραιῶς κ. Γερόντιος καὶ τρίτος ὁ Ἀμερικῆς κ. Παῖσιος, τέσσαρις δὲ νεαροὶ ἐμφορούμενοι ὑπὸ ἐνθέου ζήλου, κατεδύθησαν εἰς τὴν θάλασσαν, παρὰ τὰς Λιμενικὰς ἀπαγορεύσεις, νὰ ἀνασύρουν τὸν Τίμιον Σταυρὸν.

Οὕτω ἡ λαμπρὰ τελετὴ ἔλαβε αἴσιον πέρας εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Του τῆς ἀγωνιζομένης τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐν καταφανῇ συγκινήσει τοῦ ἐκ χιλιάδων συγκεντρωθέντος πλήθους, τὸ ὁποῖον ἐνθουσιασμόν καὶ εὐλάβειαν διέσπα τὸν κλοιὸν διὰ νὰ ἀσπασθῇ τὰς χεῖρας τῶν Ἀρχιερέων.

Μέ τὴν αὐτὴν τάξιν ἱερά πομπή ἐπανῆλθε ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκκινήσεως καὶ ἐτελείωσε ἡ ὡραία τελετὴ εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ τῆς πολεμουμένης ὀρθοδοξίας ἐνῶ ἀντιλέγοντο θερμαὶ εὐχαὶ ὑπὸ τοῦ πλήθους.

Τὴν Ἑορτὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ Ἀντ/δρος τῆς Βουλῆς κ. Π. Κρητικός, ὁ Βουλευτὴς καὶ πρῶν Ὑπουργός κ. Α. Ντεντιδάκης, οἱ Βουλευταὶ κ.κ. Γ. Νιώτης, Α. Νεράτζης, οἱ Πολιτευταὶ κ.κ. Η. Βουγιουκλάκης, Ἰ. Τραγάκης, οἱ Ἀντιδήμαρχοι Πειραιῶς κ.κ. Η. Τσιντώνης ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ κ. Δημάρχου Πειραιῶς καὶ Μ. Ἀγιαννίδης καὶ λοιποὶ Πολιτικοὶ καὶ Κοινωνικοὶ φορεῖς καὶ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων.

Ὑποβάλλομεν εἰς τὸν κυριάρχην Σεβ. Μητροπολίτην Πειραιῶς κ. Γερόντιον τὰ θερμώτατα συγχαρητήριά μας, διὰ τὴν λαμπράν, ἐξαιρετικὴν ὄντως ἐπιτυχίαν τοῦ ἑορτασμοῦ, ὀφειλομένην πρωτίστως εἰς τὰς ἀόκνους καὶ φιλοτίμους προσπάθειας καὶ τὸ ὁργανωτικὸν πνεῦμα τοῦ Πρωτοσυγγέλου τῆς Θεοστηρίκου Μητροπόλεως Πειραιῶς πανοσ. ἀρχιμ. π. Γεροντίου Λουδάρου καὶ τοῦ ἱεροδιακόνου π. Γρηγορίου Ταυλαρίου οἱ ὁποῖοι εἶναι ἄξιοι παντός ἐπαίνου, διὰ τὴν μέχρι καὶ τῆς ἐσχάτης λεπτομερείας ἀρτίαν προετοιμασίαν τῆς μεγαλωνύμου Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν συνετέλεσαν, ἡ ἐκλεκτὴ Βυζαντινὴ Χορωδία τοῦ καθηγητοῦ κ. Μ. Μακρῇ διὰ τὴν, ὑπὸ τὴν δ/σιν αὐτοῦ, μελωδικὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐπικαίρων ἐκκλ. ὕμνων, τόσον κατὰ τὴν πομπήν, ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς Ἑξέδρας. Ἡ ἐκλεκτὴ καὶ πολυμελὴς μουσικὴ «μπάντα» τοῦ Λιμεν. Σώματος καὶ τῆς Ἑλλην. Ἀστυνομίας προσέδωσαν τὸν προσήκοντα πανηγυρικὸν τόνον, τόσον

κατὰ τὴν πομπήν ὅσον καὶ εἰς τὸν χώρον τοῦ ἁγίου τῶν ὑδάτων. Εἰς ἅπαντας ἀνήκει πᾶς ἐπαινος καὶ πᾶσα τιμὴ!

Θὰ ἦτο παράλειψις, ἐὰν δὲν ἐπαινέσωμεν τὰ ὄργανα τῆς Γεν. Ἀστυνομικῆς Δ/σεως Πειραιῶς καὶ τῆς Λιμεν. Ἀστυνομίας, διὰ τὰ ὄντως ἐξαιρετικὰ μέτρα τάξεως καὶ ἀσφαλείας, τὰ ὁποῖα ἔλαβον, τὰ μὲν ἐκτὸς τοῦ λιμένος, τὰ δὲ ἐν τῷ λιμένι, παρὰ τὰς λίαν δυσχερεῖς συνθήκας, λόγῳ τοῦ ἀπείρου πλήθους τῶν πιστῶν καθὼς ἐπίσης καὶ τοὺς Τηλεοπτικοὺς Σταθμοὺς «Star» καὶ «TELE CITY» διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ἑορτῆς.

Ἀλλὰ, πρὸ πάντων, ἄξιοι ἐπαίνου καὶ θερμότητων συγχαρητηρίων τυγχάνουν ὅλοι οἱ γνήσιοι ὀρθόδοξοι χριστιανοί, μέλη τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς πολυπαθοῦς ἡρωϊκῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ὁποῖοι, ὅπως κάθε ἔτος, οὕτω καὶ ἐφέτος, ἔδωσαν ἀθρόως περιχαρεῖς καὶ ἐνθουσιῶδεις ἐν ὑποδειγματικῇ τάξει, τὸ εὐλαβὲς καὶ δυναμικὸν «παρών», εἰς τὴν πανέορτον Ἡμέραν, πιστοὶ καὶ ἀφοσιωμένοι ἀκλονήτως εἰς τὸν Ἐπιφανέντα ἐν Τριάδι Θεόν, τὸν Ἀρχιποίμενα Χριστόν καὶ τὴν ἀπαραχάρακτον μετὰ τοῦ Πατροπαράδοτου Ἑορτολογίου Ὀρθοδοξίαν.

Εὐχρηθῶμεν πάντες ὅπως ἑσαεὶ Κύριος ὁ Θεὸς διατηρεῖ τὸν ζῆλον τῆς Πίστεως εἰς τὰς γενεὰς τῶν ἀνθρώπων εἰς αἰώνιαν διακήρυξιν τῆς ἐξ οὐρανοῦ ἀληθείας ἥτις ἐστὶν ἡ ὀρθόδοξος πίστις.

**«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ**

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛ. 36.28.280. 36.47.365 - ΦΑΞ. 36.28.280

Ὁ Πρόεδρος Πειραιῶς & Σαλαμίνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ ΚΑΙ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΣ

Πρωτονοτάριος, Χρ. Μ. Χαλβατζής

Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς

Κάννιγγος 32 - Ἀθῆναι 106 82

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Εσωτερικοῦ: Ἐτήσια δραχμὰς 1000

Ἐξωτερικοῦ: Ἐτήσια δολλάρια 50

Τιμὴ Φυλλοῦ δρχ. 100

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Δ. ΜΟΥΡΟΥΣΙΑΣ

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 144 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΤΗΛ.: 41.82.591 - 45.32.911

ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

Ἡ Ὁρθόδοξος Καθολικὴ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τὰ δημοσιευθέντα ἄρθρα εἰς τὴν Φωνὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, τῶν Χριστουγέννων καὶ λοιπῶν ἑορτῶν τοῦ Νέου Ἑτους, θά ἐπιληφθῇ τώρα νὰ ἀναγράψει τινὰ γύρω ἀπὸ τὰ ἅγια Θεοφάνεια, τὰ ὁποῖα εἶναι μιά σημαντικὴ ἱεροτελεστία, ἣ ὁποία ἐξετυλίχθη παρὰ τὸν Ἰορδάνη ποταμὸν.

Ἐκεῖ ὁ Κύριος ἐμφανίζεται περίπου τριάκοντα ἐτῶν καὶ αἰτεῖ παρὰ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου νὰ τὸν Βαπτίσῃ ἐκπληρῶν οὕτω τὰ προλεχθέντα παρὰ τῶν Προφητῶν καὶ ὑπακούων εἰς τὸ ἅγιον

θέλημα τοῦ Οὐρανίου Πατρὸς Του. Ὅπως ἤκούσαμεν ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις, ὁ Πρόδρομος ἐμπόδιζε Αὐτόν διὰ νὰ τὸν Βαπτίσῃ καὶ σύντρομος ἤθελε νὰ ἀποφύγει τοῦτο, ἀλλὰ τελικῶς ὑπακούων εἰς τὴν λυτρωτικὴν προσταγὴν τοῦ Κυρίου ὅτι οὕτως πρέπει νὰ γίνῃ. Μὲ τὴν ἐντολὴν πού λέγει ὁ Κύριος «ἄφες ἄρτι» δέχεται ὁ Πρόδρομος νὰ τὸν Βαπτίσῃ καὶ εἰσέρχεται ὁ Κύριος εἰς τὰ βαθέα ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἀμέσως λαμβάνει χώρα ἡ ὑψίστη στιγμή, διότι ὁ Ἰορδάνης «διεράγη» καὶ τὰ ὕδατα

ἀνέτρεψαν τὴν πορείαν του, ἐν ταυτῷ δὲ εἶδε σχιζομένους τοὺς Οὐρανοὺς καὶ φωνὴ τοῦ Οὐρανίου Πατρὸς λέγουσα: «Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα». (Ματθ. γ' 17). Ἐπιπροσθέτως δὲ τὸ ἀναρχον καὶ Τριαδικόν πρόσωπον τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν εἶδει περιστερᾶς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Του ἐβεβαίοντο τοῦ Λόγου τὸ ἀσφαλές. Ἡ ἐμφανιζομένη Πανάχραντος σκηνὴ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ μὲ ἀναρχον Πατέρα ἐξ Οὐρανοῦ μὲ Υἱόν Βαπτιζόμενον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ καὶ μὲ ἀναρχον Θεῖον Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστερᾶς εἶναι παρίτρανος ἀπόδειξις τῆς Τριαδικῆς θεότητος τὴν ὁποίαν πιστεύομεν ἡμεῖς ἡ Ὁρθόδοξος Καθολικὴ Ἐκκλησία.

Παραθέτομεν κατωτέρω τρία σημεῖα τῶν ἁγ. Θεοφανείων ἀφ' ἑνὸς τοῦ Πατριάρχου Σωφρονίου (στ' μ.Χ. αἰών), τὸ ὁποῖον εἶναι συγκλονιστικόν, διότι δίδει τὴν περιγραφὴν τῆς ἐπισήμου ἡμέρας.

«Σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα εἰς ἰάματα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον ρεῖθροις μυστικοῖς πᾶσα ἡ κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ Παράδεισος ἠνέωκεται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὁ τῆς Δικαιοσύνης ἥλιος καταναίει ἡμῖν. Σήμερον τὸ πικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ λαῷ, εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ».

Ἐπίσης παραθέτομεν καὶ δύο κείμενα τῆς ὕμνολογίας μας τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὰ εἶναι θεϊκὰ καὶ πνευματικὰ ἄρτια, διότι ἐν Πνεύματι ἁγίῳ κατεγράφησαν παρὰ τοῦ Ὑμνογράφου.

«Σὲ τὸν ἐν Πνεύματι καὶ πυρὶ, καθαίροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καθορῶν ὁ Βαπτιστής, ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, δειλῶν καὶ τρέμων ἐβόα λέγων· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι τὴν κορυφὴν σου τὴν ἀχραντὸν· σὺ με ἁγίασον Δέσποτα τῇ ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλόνητο».

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμῖνυνται· ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην· ἰδωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει Κορυφὴν, ἀχειροποιήτον καὶ ἀναμάρτητον. Διὸ Ἀποστολικὴν φωνὴν προσάδοντες, συμφώνως βοήσωμεν· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, κατανεμάζουσα καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Νομίζομεν ὅτι δίδοντας τὴν ἀνωτέρω περιγραφὴν, τελοῦμεν ἔργον ἄρτιον καὶ ἅγιον, διότι τοιαῦται ἑορταί, ὅπως τῶν ἁγ. Θεοφανείων, εἶναι μοναδικοὶ σταθμοὶ Ὁρθοδόξου λατρείας ἐν τῇ Ὁρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ. Ἡ ἁγ. Τριάς ἐμφανιζομένη ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου, εἶναι φοβερός καταπέλτης κατὰ τῆς κεφαλῆς τῶν ἀπίστων ἀλλὰ καὶ τῶν αἰρετιζόντων, οἱ ὅποιοι τὸν τελευταῖον καιρὸν λυσσαλέως πολεμοῦν τὴν θεότητα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἄς παρακαλέσωμεν καὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι ἰκέται τῆς Τριαδικῆς θεότητος, ὅπως μᾶς καταγράψει μεταξύ τῶν ἐλαχίστων εἰς τὴν ἐπουράνιον Βασιλείαν Του.

Γένοιτο.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Μ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ

«ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΣΟΥ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΟΝ»

Ἡ ἀρωγὴ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος πρὸς τὸν χεимаζόμενον Ὁρθόδοξον Σερβικὸν λαόν.

Εἶναι γνωστὸ στὸ εὐσεβές πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας μας ἡ τελευταία δοκιμασία τῆς σωματικῆς υγείας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γεροντίου.

Στὸ δύσκολο αὐτὸ στάδιο ὁ Κύριος «ὥς χρυσόν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτόν...» (Σοφ. Σολομ. Γ' 6). Ἡ δοκιμασία αὕτη ἐγένετο αἰτία νά σφυρηλατηθεῖ ἀκόμη περισσότερο ὁ φιλόνητος καὶ φιλάδελφος χαρακτήρας τοῦ Σεβασμιωτάτου ἀφοῦ, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νοσηλείας του μέσα στοὺς νοσοκομειακοὺς χώρους γνώρισε περισσότερο τὸν ἀνθρώπινο πόνο κατανοώντας τὴν ἀναγκαίαν παρουσίαν τῆς Ἐκκλησίας κοντὰ στοὺς πονεμένους καὶ βασανισμένους χριστιανοὺς.

Ἔτσι ὁ Σεβ. Ἅγιος Πειραιῶς τὸ πρωὶ τῆς Δευτέρας 29 Νοεμβρίου 1993 νοσηλευόμενος στὸ Λαϊκὸ Νοσοκομεῖο Ἀθηνῶν καὶ συνεργαζόμενος μὲ τὸν

Πανοσ. Πρωτοσύγκελλον Ἀρχιμ. π. Γερρόντιον Λουδάρον ἀπεφάσισε τὴν συμπράξασιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος στὸν δεινοπαθούμενον Σερβικὸν λαόν, δίνοντας ταυτοχρόνως τὴν ἐντολὴν τῆς ἐκδόσεως σχετικῆς Ἐγκυκλίου.

Μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 285/4-17-12-1993 ποιμαντορικὴ ἐγκύκλιό του, προέτρεψε τὸ εὐσεβές πλήρωμα τῆς θεοσώστου Μητροπόλεως Πειραιῶς σὲ μιὰ ἐμπρακτὴ ἀπόδειξη ἀγάπης πρὸς τὸν χεимаζόμενον Ὁρθόδοξο Σερβικὸν λαόν, συνεισφέροντας κατὰ προαίρεσιν ὁ καθένας κάθε χρῆσιμο εἶδος ρουχισμοῦ καὶ στερεοτύπων τροφίμων. Ἡ ἀνταπόκρισις ὑπῆρξε πραγματικὰ ἀξιόλογος. Ὅλοι ἐδωσαν τὸ παρὼν στὴν πατρικὴ ἐκκλησίαν τοῦ Σεπτοῦ καὶ πολιοῦ ποιμενάρχου.

Τό χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς ἐγίνε ἀρωγός τῶν διωκομένων Ὁρθοδόξων Σέρβων ἀδελφῶν συλλέγοντας ἐννέα τόνους σέ εἶδη ρουχισμοῦ καί τροφίμων δανείζοντας τόν Μισθαποδότην Θεόν σύμφωνα μέ τήν ρῆσιν τοῦ Σοφοῦ Παροιμιαστῆ «ὁ πτωχόν ἐλεῶν δανεῖζι τῷ Θεῷ» (Παροιμ. ιθ' 17).

Ὁ Πειραιϊκός λαός καθημερινός μάρτυρας ἀπό τά μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης τῶν διαδραματιζομένων γεγονότων στήν πρῶην Γιουγκοσλαβία, ἐσπευσε σάν ἄλλος καλός Σαμαρεῖτης γιά νά ἀπαλύνῃ τά τραύματα τοῦ Σερβικοῦ λαοῦ, ἐσπευσε σάν ἄλλος Κύρηναιός γιά νά σηκώσῃ στοῦ ἐλάχιστο, τόν δυσβάστακτον Σταυρόν τῶν ἀναξιοπαθούντων Ὁρθοδόξων Σέρβων ἀδελφῶν μας.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας ὁρμώμενος ἀπό τήν Παύλειον προτροπήν «τήν διακονίαν σου πληροφόρησον» (Β' Τιμ. Δ' 3), μαζί μέ τήν ἀξιότιμον ἀντι-

εἰς βάρος του. Σκιαγράφησε ἀμυδρά εἰκόνες αὐτοῦ τοῦ θηριώδους πολέμου πού δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά μόνο κατακρεουργημένα καί ἀκρωτηριασμένα πτώματα, ὁμαδικοί τάφοι, σκοτωμένα παιδιά, νεκροί νέοι, πού δέν πρόλαβαν νά γνωρίσουν τήν ζωήν, ἐμπρησμοί, στάκται καί ἀποκαΐδια, γεγονότα πού δέν τιμοῦν καθόλου τήν ἱστορικὴν ἡπειρόν μας καί ἐγίναν στίγμα γιά ὁλόκληρην τήν πολιτισμένην ἀνθρωπότητα.

Οἱ καρποὶ τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης (τρόφιμα καί ρούχα) τοῦ εὐσεβοῦς χριστεπωνύμου πληρώματος συσκευάστηκαν μέ τάξη καί μεταφέρθησαν τήν Πέμπτην 13 Ἰανουαρίου ἐ.ε., στίς ἀποθήκες τοῦ Δήμου Ἀργυρουπόλεως μέ ὄχημα τοῦ Δήμου Πειραιῶς πού εὐγενῶς παρεχώρησε ὁ Δήμαρχος κ. Στ. Λογοθέτης. Ἀπὸ ἐκεῖ τά παρέλαβε ἡ Ἑταιρεία Ἑλληνοσερβικῆς φιλίας πού μέ τήν σειράν της τά παρέδωσε στοὺς ἐκπροσώπους τῆς Ὁρθοδόξου

πρόεδρον τῆς Ἑταιρείας Ἑλληνοσερβικῆς φιλίας κ. Μαρῖαν Μαντουβάλου Καθηγήτριαν τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἔδωσαν συνέντευξη Τύπου εἰς τά μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσος τό πρωΐ τῆς Πέμπτης 6 Ἰανουαρίου 1994.

Ὁ Σεβ/τος συγκινημένος εὐχαρίστησε τό χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως του γιά τήν πλουσία ἀνταπόκρισή του καί εὐχήθηκε ὅπως ἡ μέν φιλανθρωπική αὐτὴ βοήθεια πρὸς τόν Σερβικὸν λαὸν βρεῖ μιμητές, ἡ δέ φίλη Σερβικὴ χώρα συντόμως ἀπολαύσῃ τήν πολυπόθητον εἰρήνην.

Ἡ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑταιρείας Ἑλληνοσερβικῆς φιλίας κ. Μαρῖα Μαντουβάλου μέ τήν σειρά της ἀναφέρθηκε στίς μεγάλες ἀνάγκες τοῦ Σερβικοῦ λαοῦ καί στά ἀποτρόπαια ἐγκλήματα πού γίνονται

Σερβικῆς Ἐκκλησίας γιά νά τά διανείμουν στὸν δοκιμαζόμενο Σερβικὸν λαόν.

Γιά ἄλλη μιά φορά ὁ περιούσιος λαὸς τοῦ Κυρίου, τό κατάστικτο εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς Πειραιϊκῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. «ἔδειξε τὴν πίστιν τοῦ ἐκ τῶν ἔργων του» ὅπως πολὺ σωστὰ προτρέπει ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος στήν Καθολικὴ ἐπιστολή του (Ἰάκ. Β' 18). Μέ τέτοιες πράξεις ὁ ἐλεῆμων καί φιλάνθρωπος Θεὸς εὐαρεστεῖται καί ἀνταποδίδει ἑκατονταπλασίονα «πᾶσαν δόσιν ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον» (Ἰάκ. Α' 17) στοὺς συνεργούς καὶ ἀρωγούς τέτοιων ὥραιων ἐκδηλώσεων χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης.

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΤΑΥΛΑΡΙΟΣ

Οί αναγνώσται, επισημαίνουμε, ὅς δώσουν
ιδιαιτέραν προσοχήν εἰς τό κάτωθι δημοσιευόμε-
νον:

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

Κρίνοντας τήν ἐποχή μας μέ ἐπιείκεια λέμε ὅτι σπανίζουν σήμερα τά παραδείγματα ἀρετῆς γιά νά μή εἰποῦμε ὅτι ἐξέλειπαν σχεδόν παντελῶς. Καί εἶναι παρήγορον τό ὅτι ἂν καί διαβιοῦμε στόν ἀθλιέστερο αἰῶνα, ἡ θεία Πρόνοια εὐσπλάχνως περισώζει καί διατηρεῖ ἔστω καί ὀλιγοστούς ἐκ τῶν ἀνθρώπων πού κατορθώνουν νά φυλάξουν τόν ἀνθρωπισμό τοῦς κατά τό δυνατόν ἀνεπηρέαστο ἀπό τό πληξίμο τῆς ἁμαρτίας καί τῆς ἀποστασίας πού ἀσφυκτικά συνθλίβει τήν ἀνθρωπότητα σήμερα, καί τοῦτο ἀφ' ἐνός γιά νά ἀποδείξῃ ὅτι, ἐάν θέλει ὁ ἀνθρωπος δύναται σέ κάθε περίπτωση θεία βοήθεια νά διασωθῇ ἀπό τό κακό περιβάλλον χωρίς νά ἰσχύῃ ἡ δικαιολογία ὅτι ἄλλαξαν οἱ συνθηκες τῆς ζωῆς τώρα καί, ἀφ' ἑτέρου, γιά νά εἶναι οἱ σωστοί αὐτοί ἀνθρωποι ζωντανά παραδείγματα γιά ὅσους δέν ἐθανάτωσαν τήν συνείδησή τους. Καί νά σκεφθῇς ὅτι τά ζωντανά αὐτά παραδείγματα δέν ἀνήκουν στήν ὥριμη ἡλικία ἀλλά στήν παιδική!!

Τί ἔχεις νά πῇς ἀνθρωπε τῶν προφάσεων καί τῶν ἀδυναμιῶν; Ἐρχεται γιά νά ἐπαληθεύσῃ ὁ λόγος τοῦ Παύλου «Ἰησοῦς Χριστός χθές καί σήμερον ὁ αὐτός καί εἰς τοὺς αἰῶνας» μέ τήν περίπτωση πού παραθέτουμε, ἡ ὁποία καί μάς δίνει τήν ἀφορμή γιά τά ἀνωτέρω.

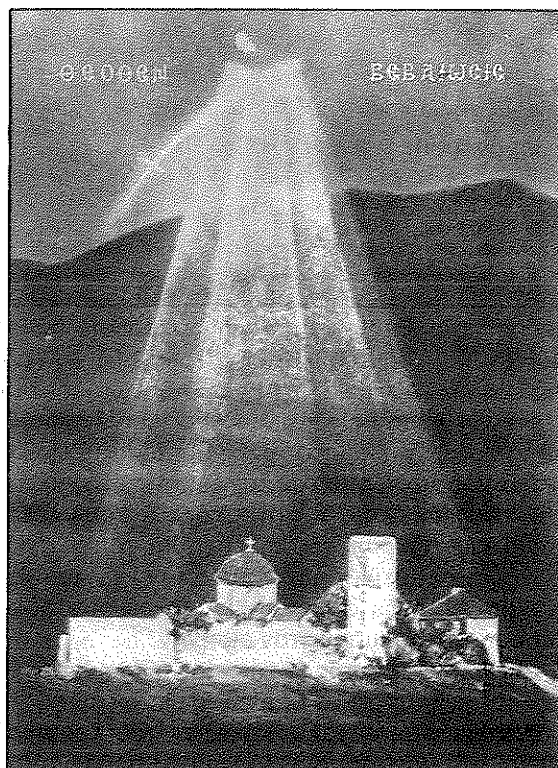
Εἰς τήν πόλιν τῆς Καβάλας ἐφιλοξενοῦντο μερίμνη τοῦ Δήμου περί τά 120 παιδιά ἀπό τήν Βοσνία. Ὅταν δέ ἐπλησίαζαν Χριστούγεννα μέ τό πάτριον ἑορτολόγιον, ἐζήτησαν ὅλα νά κοινωνήσουν εἰς ναόν πού θά ἐτελεῖτο ἡ ἑορτή τῶν Χριστογεννῶν διότι αὐτή τήν παράδοση εἶχαν ἀπό τοὺς γονεῖς τοῦς γιατί πίστευαν ὅτι τότε εἶναι τά πραγματικά Χριστούγεννα.

Ὁ Δήμαρχος τότε ἀνήγγειλε ἀπό τοῦ ραδιοφώνου ὅτι τά φιλοξενοῦμενα ἀπό τήν Βοσνία παιδιά θά κοινωνήσουν στήν παλαιοημερολογίτικῃ ἐκκλησίᾳ γιατί τότε θά γιορτάσουν Χριστούγεννα. Πράγμα πού ἔλαβε χώρα μέ μεγάλη συγκίνηση τῶν ἐκκλησιαζομένων, ὅταν 120 παιδάκια στή γραμμῇ τῶν 12 καί 14 ἐτῶν μέ ἄκρα εὐλάβεια καί τάξῃ προσήλθαν νά πάρουν τό Χριστό στά ἁγνά σώματά τους. Τό δέ συγκινητικότερον ἦτο ὅτι, ὅταν, μετά τό πέρας τῆς θείας λειτουργίας τοὺς προσεφέρθη λίγο γάλα καί τυρί, μερικά ἐξ αὐτῶν δέν ἐδέχθησαν διότι ἐπρεπε, εἶπαν, νά περάσουν λίγες ὥρες μετά τήν θεία κοινωνία!

«Πῶς θά φᾶμε ἀφοῦ ἀκόμα ἔχουμε στό στόμα τό Χριστό;» εἶπαν. Ρίγη συγκινήσεως διαπερνοῦν ἀγαπητοί ἀναγνώσται τίς ψυχές μας ὅταν ἡ μικρή ἡλικία αὐτῶν τῶν πολυβασανισμένων υπάρξεων ἀπό τόν ἀνελέητο πόλεμο μέ ἀπορφανισμό ἀπό γονεῖς καί ἀδελφούς καί στέρση τῶν πάντων, δέν ἐδελεάσθη ἀπό τά «ἀγαθά» καί τίς ἐδῶ καλές συνθηκες ζωῆς, ἀλλά ἐστάθη πιστή στήν ὀρθόδοξη παράδοση τῶν γονέων τους.

Ποιά σύγκρισις μεταξύ ἐκείνων τῶν παιδιῶν καί τῶν δικῶν μας ἀλλά καί ἡμῶν τῶν ἡλικιωμένων, καί ποιός λόγος τώρα δύναται νά ἰσχύσῃ στίς προφάσεις μας ὅτι ἄλλες ἐποχές ἦσαν οἱ περασμένες καί ἄλλες τώρα;

Ἀσφαλῶς οὐδεῖς. Ὁ Θεός διασώζει καί διατηρεῖ παραδείγματα σέ κάθε ἐποχή, πού ἀναιροῦν τίς προφασιολογίες τῆς μή καλῆς θελήσεως ἐνῶ ἡ φωνή τοῦ προφήτου Δαβὶδ βοντοφωνεῖ διά μέσου τῶν αἰώνων. «Μή ἐκκλίνεις τήν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις».

Ἡ Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας μετὰ μεγάλης χαρᾶς, ἀναδημοσιεύει τὸ κείμενον ἐκ τοῦ Ἐγκολπίου Ἡμερολογίου 1994 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ἐκπονηθέν παρὰ τῆς Γραμματείας.

Τοῦτο ἐμφανίζει συγγραφικὴν καὶ πνευματικὴν πληρότητα.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΟ Ἡ ΟΤΑΝ Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ ΑΥΤΟΣΥΣΤΗΝΕΤΑΙ

Ἐκείνο τὸ ὁποῖο δὲν ἔπαψε ποτέ νά παγιδεύη στὸ δίχτυ του τὸν ἄνθρωπο, ἦταν ἀνέκαθεν καὶ εἶναι ἡ ἐνότητα καὶ ἡ ὁμοιομορφία. Ἔτσι ἀδίστακτα τὸ 1924 στὸ ὄνομα μιᾶς πλασματικῆς καὶ φανταστικῆς ἐνότητας τῶν χριστιανῶν, θυσιάστηκε ἡ αἰώνια ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ τῆς ὁποίας οἱ Πατέρες δογματίσαν καὶ ἔθεσαν ἀκλόνητα θεμέλια φρούρησης τοῦ λογικοῦ ποιμνίου.

Ὅταν ἐπομένως μιλοῦμε γιὰ ἡμερολογιακὸ δηλώνουμε τὸν νεοημερολογητισμὸ ὡς συνέπεια τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἐνῶ ὅταν ἀναφερόμαστε στὰ σημερινὰ ἔκτροπα δηλώνουμε τὸ ἀληθινὸ πρόσωπο τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Ὁ σφυγμὸς τοῦ κόσμου, ἡ ἀποτίμηση διεθνῶν γεγονότων, ἐκκλησιαστικῶν ἀλλαγῶν, ἀποτιμῶνται μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐνότητας μέσα ἀπὸ τίς ἀστραπιαῖες κινήσεις ὑψηλῶν παραγόντων. Ὁ ἐκφραστής τοῦ συρμοῦ «τῆς ἀγάπης» ὑπῆρξε ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης τοῦ 1924, ὁ ὁποῖος μὲ τὸ ταξίδι του πρὸς τὴ Δύση ἐγκαίνιασε μιὰ νέα ἐποχὴ σκέψεως καὶ δράσεως, κατὰ τὴν εὐρηματικὴ ἀντίληψη τῶν Οἰκουμενιστῶν. Κάθε προσπάθεια πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς ἐνότητας, μὲ τὸ σύνδεσμο τῆς «ἐν Χριστῷ ἀγάπης» ἀποτελεῖ πιά ἐπιταγὴ καὶ ἀναγκαιότητα ἀποκλειστικῆ τῶν ὑποῦλων ὑψηλῶν δυνάμεων. Ἡ εὐχή τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ Χριστιανισμοῦ, τοῦ Κυρίου μας, ἡ ὁποία ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησίαν σὲ κάθε λατρευτικὴ συνάντηση ὑπὲρ ἐνότητος τῶν πάντων στὴ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, ἔχει κατάφωρα παραβιαστεῖ. Ἡ θερμόαιμη καὶ εὐφάνταστη ἐγκύκλιος τοῦ 1920 ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο Κων/λεως μιᾶ καθαρὰ: «Δύνатаι δὲ ἡ φιλία αὕτη καὶ ἀγαθόφρων πρὸς ἀλλήλας διάθεσις (τῶν Ἐκκλησιῶν) ἐκφαίνεσθαι καὶ τεκμηριοῦσθαι εἰδικώτερον ὡς ἑξῆς: α' διὰ τῆς παραδοχῆς ἐνιαίου ἡμερολογίου πρὸς ταυτόχρονον ἑορτασμὸν τῶν μεγάλων χριστιανικῶν ἑορτῶν ὑπὸ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν...»

1994 καὶ οἱ διχαστικὲς συνέπειες εἶναι τεράστιες. Ἡ Ὁρθόδοξία ἀντικαθίσταται ἀπὸ τὴν παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Σημασία δὲν ἔχει ἡ παράδοσις,

ἀλλὰ οἱ φρικαλεότητες τῆς νέας ἐποχῆς, σημασία δὲν ἔχει τὸ ἀναλλοίωτο μήνυμα τῶν Πατέρων, ἀλλὰ τὰ πολυμήνυμα τῶν ἐχθρῶν τῶν γνήσιων ἰδανικῶν μας. 1994 καὶ ὁ νεοημερολογητισμὸς συνέβαλε σ' ἓνα πλατύτερο ρεῦμα ποῦ διέβρεξε καὶ διέβρωσε τὴν ἐλληνικὴ ἐκκλησιαστικὴ πραγματικότητα. Ἡ προϋπάρχουσα οἰκουμενικὴ τάση γιὰ πάταξη τῶν πατερικῶν κανόνων συνέβαλε στὴν παραγωγή τοῦ σημερινοῦ οἰκτροῦ φαινομένου καὶ στὴ συνακόλουθη ταπείνωση τῆς Ὁρθοδοξίας. Τὸ ἡμερολογιακὸ ὁδηγήθηκε σὲ ὑπερωρίμανση. Δὲν ἔπαψε ποτέ ὡστόσο νά κεντρίζει δυναμικά καὶ νά ἀποτελεῖ τὸ στόχαστρο ὄλων, τὸ ποίμνιο ἐκείνο, τὸ ὁποῖο δὲν μπόρεσαν τὸ 1924 νά τοῦ φράξουν τὴν πρόσβαση πρὸς τὰ μεγάλα καὶ τὰ ὑψηλά. Τὸ εὐλογημένο ποίμνιο τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος ξεπέρασε καὶ συνεχίζει ἐπάξια νά ὑπερβαίνει τὴν πνευματικὴ ἀδράνεια. Ἀποτελεῖ σήμερα μιὰ ἀστείρευτη πηγὴ ἀνενεοῦμενης ψυχικῆς εὐφορίας ποῦ ὑψώνεται παντοῦ, κατὰ μοναδικὸ τρόπο, σὲ ἐνδοξη ἀνάταση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Υπάρχει σήμερα Ὁρθόδοξία καὶ παράδοση γιατί συνεχίζεται ἀπὸ τὸ ποίμνιο αὐτὸ ἀνόθευτος ὁ λόγος τῶν Ἀγίων, γιατί υπάρχουν οἱ ἀγῶνες τῶν μαρτύρων τῶν ἡμερῶν ἐκείνων τῆς παράνομης ἀλλαγῆς τοῦ ἡμερολογίου, ἀνεξίτηλες στὴ μνήμη μας. Ὅταν ἡ πίστη εἶναι ἀπόκτημα καὶ ὄχι εὐρημα, ὅταν ἐπιστεγάζει ἀγῶνα ἐναντίον τῆς ἀμφιβολίας, ἡ ἐνσυνείδητη δηλαδὴ πίστη, εἶναι τὸ ἀποφασιστικότερο τόλμημα. Ἡ ἐπίπλαστη ἐνότητα γιὰ τὴν ὁποία καυχᾶται ἡ κρατοῦσα Ἐκκλησία, φάνηκε διάφανα στίς μέρες μας πὺς δὲν ἦταν τίποτε ἄλλο ἀπὸ ἀχαλίνωτη ἐλευθερία, αὐθαιρεσία, ἀτομοκρατία καὶ ὑποκειμενοκρατία. Ἡ γνήσια Ὁρθόδοξία στηρίζεται σήμερα στὸ ἀπτόητο ἀγωνιστικὸ φρόνημα τῶν τέκνων τῆς καὶ στὴν ἀναλλοίωτη παρακαταθήκη τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία τὴν προφυλάσσει ἀπὸ κάθε πανθεϊστικὴ χροιά καὶ τάση. Ἡ Οἰκουμενικὴ πραγματικότητα δὲ θέτει σὲ

ἀμφιβολία μιά ἄλλη πραγματικότητα, ἐκείνη τῆς πνευματικῆς ὄντοτης τοῦ γενναίου ποιμνίου τῆς γνήσιας Ὁρθοδοξίας, τό ὁποῖο παρά τήν καταπίεση τῶν ἐλευθεριῶν μερικές φορές στή σύγχρονη ἐποχή μας καί παρά τήν διαστολή τοῦ ὑψηλοῦ χριστιανικοῦ ἰδανικοῦ ὑπάρχει ἀγωνιζόμενο «τόν καλόν ἀγῶνα τῆς πίστεως».

Προκειμένου νά ἀφομοιωθεῖ στό στυλ πού προβάλλει τήν ὁμοιομορφία, καταπατώντας ἀδίστακτα τούς ἱερούς κανόνες, προτιμᾷ τό τοῦ Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ: «Κρείσσων ἐπαινετός πόλεμος ἢ εἰρήνης χωριζούσης Θεοῦ». Τό ποίμνιο αὐτό πού ἐζησε τό μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας ὑπό τό καθεστώς ἀπαγορεύσεων, διώξεων, φυλακίσεων, ἐξο-

ριῶν, καί μαρτυρίου, ἐπιβεβαιώνει σήμερα ἀγέρωχα, τό «ἀκατανίκητον, ἀήττητον, ἀσάλευτον, ἀκατάλυτον, ἀναλλοίωτον, ἀφθορον καί ἀνώλεθρον» τῆς Ἐκκλησίας ὡς «σώματος Χριστοῦ» (Κολ. α', 24). Ἡ νέα ἐκκλησιαστική δομή τῆς σύγχρονης ἐποχῆς μας πού αὐθαιρετεῖ ἀδίστακτα, προσκρούει πάνω στήν ἀγνότητα τοῦ ἀρχέγονου χριστιανισμοῦ, πού διατηρεῖται στούς κόλπους τῆς ἀληθινῆς συνεχιζόμενης Ὁρθοδοξίας καί θαρροῦμε ἀναμένοντας τά πιό φρικαλέα καί μέλλοντα νά ἀντιμετωπίσουμε ἐσχατά, γνωρίζοντας ὅτι ὁ Κύριος εὐλογεῖ τούς συνεχιστές τῆς ἀμόλυπτης πίστες, ἀφοῦ «Μεγάλων ὄντων μυστηρίων καί ἀπορρήτων ἡμᾶς ἐποίησε κοινωνούς».

Θά ἐπρεπε, ὁ λίαν ἀγαπητός ἀρχιμ. π. Μακάριος Καβακίδης, Καθηγούμενος Ἱ. Μονῆς Ἀδελφοθέου ἐν Θεσ/νίκῃ, νά μᾶς συγχωρέσει διὰ τήν καθυστέρησιν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐπιλόγου τοῦ ἐπιμάρχου ἀρθρου του, ὅπερ εὐχαρίστως νῦν πράττομεν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τό πέρας τῆς παρούσης ὁμιλίας συνέτριψεν τήν καρδίαν μου. Ἡ χαρά καί ἡ πηγαία ἐκδήλωσις τῶν εὐσεβῶν ἀκροατῶν ἦτο πρωτοφανής. Πολλοί μοῦ ἐζήτησαν ἀντίγραφον τῆς ὁμιλίας (ἤμουν ἀπροετοίμαστος, ἡ ὁμιλία ἦτο ἐν σχεδίῳ) καί ὑπεσχέθην τήν ἐκδοσιν. Ἔτεροι μέ ἀσυγκράτητον ἐνθουσιασμόν μοῦ ὑπέδειξαν ὅτι ἔλλειπον ὠριμένα θέματα τά ὁποῖα ἐπρεπε νά εἶχον ἀναπτύξει καί ἡρώτων τήν γνώμην μου. Εἰς ὅλους αὐτούς ἀπήντησα προχείρως πλὴν αἱ ὑποδείξεις τῶν ἦσαν λίαν εὐστοχοί καί τούς εὐχαριστῶ πολύ, διότι μοῦ ἔδωσαν ἀφορμήν νά προβληματισθῶ περισσότερο. Ἀκολουθῶς παραθέτω τās ὑποδείξεις τῶν ἀδελφῶν μέ τήν κατά δύναμιν ἀπάντησιν. Μοῦ εἶπον πῶς, «πολλοί διαδίδουν ὅτι αἱ περί τῶν νέων ταυτοτήτων ἀνησυχίαι κλπ. εἶναι προϊόντα τῶν προτεσταντῶν καί πολλῶν ἄλλων ἀμαρτωλῶν ἀνθρώπων»! Ἀπαντῶμεν εἰς αὐτούς. Οἱ κήρυκες τοιούτων κηρυγμάτων μέ τό ἀνωτέρω ἐπιχείρημά τῶν θέλουν καί ἐπιθυμοῦν νά δικαιολογήσουν τήν ἀδιαφορία τῶν εἰς τό ὄλον θέμα. Ὁ πανάγαθος Θεός ἐν «τῇ οἰκειᾷ αὐτοῦ προγνώσει» προβλέπει τά μέλλοντα. Οὕτω ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀποκαλύψει (κεφ. 13 παρ. 16, 17, 18) προλέγει περί τοῦ χαράγματος τό ὁποῖον θά πραγματοποιήσῃ ὁ ἀντίχριστος πρό τῆς συντελείας τῶν αἰῶνων εἰς τό ἀνθρώπινον γένος. Καί προσέξατε παρακαλῶ τήν μακροθυμίαν καί τήν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος πρό 1900 ἐτῶν ἐποίησεν τήν προφητείαν,

τό μέν διὰ νά ἐπιδείξῃ τήν ἰδικήν Του φιλανθρωπίαν, τό δέ διὰ νά στερήσῃ ἐκ πάσης ἀπολογίας ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θά δεχθοῦν τό χάραγμα μέ τās ἀπροφασίστους προφασιολογίας. Ἐρωτῶμεν τούς κήρυκας τῶν τοιούτων καθησυχαστικῶν κηρυγμάτων: Ὁ Λάμεχ, ὁ Καϊάφας, ὁ μάντης Βαλαάμ κ.ἀ. ἦσαν ὀρθόδοξοι, εὐσεβεῖς καί ἀναμάρτητοι; Ἡ ἀδιάψευστος Ἀγία Γραφή μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ὁ Λάμεχ ἦτο ὑπεύθυνος δύο φόνων, ὁ Καϊάφας Ἀρχιερεὺς τῶν Ἑβραίων καί ὁ Βαλαάμ εἰδωλολάτρης. Ὁ πάνσοφος καί ἐπινοητικός Θεός ἐπέτρεψεν καί ἐπιτρέπει πολλάκις νά προλέγωνται ἀξιοθαύμαστα καί μεγάλα γεγονότα καί διὰ μέσῳ ἀναξίων ἀνθρώπων. Καί τοῦτο δέν συνέβη μόνον εἰς τήν παλαιάν Διαθήκην, ἐνθα, ἐπὶ παραδείγματι, ὁ Λάμεχ ἔδωσεν τό προφητικόν ὄνομα εἰς τόν υἱόν του Νῶε καί ὁ Βαλαάμ ἐπροφήτευσεν τήν ἐλευσιν τοῦ Σωτῆρος, ἀλλά καί εἰς τήν Καινὴν Διαθήκην, ἐνθα ὁ Καϊάφας, ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐπροφήτευσεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐπρόκειτο νά ἀποθάνῃ, ὅχι μόνον διὰ τήν σωτηρίαν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ, ἀλλά καί διὰ νά συναθροίσῃ εἰς ἓνα ποίμνιον τούς διασκορπισμένους ἔθνικούς. Ποῖος παρακαλῶ, σώας ἔχων τās φρένας, δύναται νά ἀρνηθῇ τήν πρόρρησιν τῶν ἀξιοθαυμάστων αὐτῶν γεγονότων, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ Λάμεχ, ὁ Βαλαάμ καί ὁ Καϊάφας ἦσαν ἀνθρωποὶ αἵρετικοί καί ἀμαρτωλοί; Οὐδεὶς! Ἐπομένως

κατά την ιδίαν λογικήν σειράν, οὐδεὶς δύναται νά δικαιολογῇ τὴν ἀδιαφορίαν του μέ τὸ ἀντορθόδοξον κήρυγμα ὅτι δέν πρέπει νά ἀνησυχῶμεν περὶ ταυτοτήτων, πιστωτικῶν καρτῶν καὶ λοιπῶν παρασκευαστικῶν ἐνεργειῶν τοῦ χαράγματος, ἐπειδὴ τὸ ὅλον θέμα ὑποκινεῖται πιθανῶς ὑπὸ ἐνίων προτεσταντῶν καὶ ὑποθάλλεταί ὑπὸ ἀμαρτωλῶν ἀνθρώπων. Φρονούμεν ὅτι οἱ τὰ ἀντίθετα διακηρύττοντες εὐρίσκονται μακράν τῆς ποιμένης τοῦ Χριστοῦ καὶ εἶναι ἐνάντιοι εἰς τὸ πολυποίκιλον καὶ προνοητικόν σχέδιον τοῦ σοφοῦ Θεοῦ.

Ἕτεροι μοῦ εἶπον, «ὅτι ἔπρεπε νά ἀναφέρω κάτι καὶ περὶ τῶν ἐσφραγισμένων προϊόντων». Ὁμολογῶ τὴν ἐκουσίαν παράλειψιν. Ὁφείλω ὅμως τὴν ἀκόλουθον ἐξήγησιν. Πλειστάκις εἰς τὴν θείαν Γραφὴν συναντῶμεν τὸ ἔνοχον καὶ τὸ ἀνεύθυνον ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος· καὶ τοῦτο παρατηροῦμεν, οὐ μόνον περὶ τῶν ἀρετῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν κακιῶν. Ποῖος δύναται νά ἀμφισβητήσῃ τῆς ἐλεημοσύνης τὸν οὐράνιον ἀποθησαυρισμόν; Οὐδεὶς! Ποῖος ὅμως δύναται νά ὑπολογίσῃ τὴν δι' ἄλλον σκοπὸν γενομένην ἐλεημοσύνην; Οὐδεὶς! Ποῖος δύναται νά ἀρνηθῇ τοῦ φόνου τὴν ἐνοχήν; Ἀλλὰ καὶ ποῖος δύναται νά καταδικάσῃ τὸν προφήτην Ἡλίαν, τὸν Φινεές, τὸν Ἀβραάμ κ.ἀ. ὡς φονεῖς, ἀφοῦ ἡ αἰτία καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἀναιρεῖ τὴν ἐνοχήν τοῦ φόνου καὶ ὁ Θεὸς ἀπεφάνθη ὅτι «ἐλογίσθη αὐτοῖς εἰς δικαιοσύνην;». Εἰσέρχομαι εἰς τὸ θέμα. Φρονῶ ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον γίνεται σήμερον ὑπὸ τῶν περισσοτέρων Χριστιανῶν, ἡγουν ἡ ἀγορά καὶ ἡ κατανάλωσις κωδικοποιημένων προϊόντων, δέν εἶναι ἐφάμαρτον πρὸς καιρόν, κατὰ τὸ «πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντας διὰ τὴν συνείδησιν· τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς».

Τὸ αὐτὸ πρᾶγμα δύναται νά εἶναι αὖριον ἔνοχον καὶ ψυχικῆς ἀπωλείας ὑπεύθυνον. Διὰ τοῦτο καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὀλίγοι ἀπὸ τοῦδε ποιοῦσι, ἀποφεύγοντες τὴν ἀγοράν καὶ τὴν χρῆσιν ἐσφραγισμένων προϊόντων, δέν πρέπει νά κατακρίνεται, ἀλλὰ μᾶλλον πρέπει νά ἐπαινεῖται, διότι εἰς τὸ στάδιον αὐτὸ τῆς ἀποχῆς θά ὀδηγηθῶμεν κάποτε ὅλοι οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Χριστοῦ. Πότε; Ὅταν ἐπιστῇ ὁ καιρὸς τῆς καταργήσεως τῆς παραγορᾶς καὶ τῆς λειτουργίας τῆς λεγομένης κλειστῆς ἀγορᾶς, ἡγουν τῆς προσφορᾶς κωδικοποιημένων μόνον προϊόντων καὶ τῆς ἀγορᾶς αὐτῶν μόνον διὰ πιστωτικῶν καρτῶν ἢ ἄλλων ἀτομικῶν ἐγγράφων, ταυτοτήτων κλπ. Τότε πλέον ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν κλειστὴν ἀγοράν θά εἶναι ἐφάρματος. Τότε οἱ πρόδρομοι τοῦ ἀντιχρίστου θά δώσουν ἰδιαιτέραν ὀνομασίαν εἰς τὴν παγκόσμιον ἀγοράν καὶ τὰ

προϊόνταν τῆς, ὅποτε θά πρέπει ἕκαστος Χριστιανὸς νά ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του τὴν Ἀποστολικὴν πρὸς Κορινθίους Α' ἐπιστολήν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου (παρ. 28). «Ἐάν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ τοῦτο εἰδωλόθυτον ἐστὶ μὴ ἐσθίετε, δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν· τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς...». Φρονῶ ὅτι ἡ πάροδος τοῦ χρόνου θά δώσῃ περισσότερον φῶς εἰς τὸ θέμα τοῦτο ὥστε οἱ πιστοὶ νά εἶναι εἰς θέσιν νά διακρίνουν πότε αὐτὰ εἶναι «εἰδωλόθута», ἥτοι προϊόντα τῆς διεθνῶς ὁργανωμένης ἀγορᾶς, ἥτις προετοιμάζεται διὰ νά τεθῇ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν τοῦ ἀντιχρίστου. Τοῦτο θά ἔλθῃ μόνον του, ὅταν ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἀποφεύγομεν τὴν ἐπ' ὀνόματί μας ἐκδοσιν τῶν πάσης φύσεως πιστωτικῶν καρτῶν, δεδομένου ὅτι μέ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου θά εὐρεθῶμεν ἐκτός τῆς ἀγορᾶς καὶ δέν θά εἶναι δυνατόν νά καταναλίσκωμεν τὰ ἐσφραγισμένα προϊόντα. Τό μὲν, διὰ τὴν ἀδυναμίαν τῆς ἀγορᾶς τῶν, τὸ δέ, διὰ τὴν συνείδησιν τῶν μηνυσάντων ὅτι τὰ ἐσφραγισμένα προϊόντα εἶναι τοῦ «κυριάρχου» τῶν, δηλαδὴ μεμιασμένα μέ τὸ σύμβολον τοῦ θηρίου. Καλὸν θά εἶναι ἂν ἀπὸ κοινοῦ ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι πραγματοποιήσωμεν ἰδικὴν μας ἀγοράν μέ ἀσφράγιστα προϊόντα. Οἱ ἔχοντες τὴν δυνατότητα ἃς προβληματισθοῦν! Ἐχομεν τεραστίαν δύναμιν καὶ πρέπει νά τὴν ἐκμεταλλευθῶμεν μέ τὸ πλέον ἀρμόδιον τρόπον, δηλαδὴ μέ τὴν ἀποχήν μας ἀπὸ τὰ νέα συστήματα. Πάντως κατὰ τὴν γνώμην μου καλὸν καὶ σκόπιμον θά εἶναι νά ἀποφεύγονται ἀπὸ τοῦδε τὰ ἐσφραγισμένα προϊόντα, δίχως ὅμως νά παρασυρόμεθα εἰς φιλονικείας, ἐριδας καὶ ἐπικρίσεις διὰ τοὺς μὴ δυναμένους εἰσέτι νά ἀποφεύγουν τὴν χρῆσιν ἢ τὴν ἀνάλωσιν τοιούτων προϊόντων.

Ἡ χρησιμοποίησις τῶν χαρτονομισμάτων, τὰ ὅποια εἶναι διαβεβλημένα ὅτι ἔχουν τὸ σύμβολον τοῦ θηρίου, δέν νομίζω νά εἶναι ἔνοχος ἐπειδὴ καὶ παλαιότερον ἐξεδίδοντο μέ παραστάσεις μυθικῶν Θεῶν καὶ οὐδεὶς διεμαρτυρήθη, γνώμην ἐκφράζω· ἐξ ἄλλου τὸ χρήμα ρέει καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἴσως νά ἀποσυρθῇ.

Ἕτεροι μοῦ ὑπέδειξαν ὅτι «θά ἔπρεπε νά ἀναφερθῶ καὶ εἰς τὰς ἄλλας πιστωτικὰς κάρτας». Τοὺς εὐχαριστῶ πάρα πολύ. Ὅντως ὑπῆρξε παράλειψις ἐκ μέρους μου διὰ τοῦτο εἰς τὸ παρὸν παράρτημα πληροφορῶ ὅλους τοὺς καλοπροαίρετους Χριστιανοὺς ὅπως ἀπέχουν ἀπὸ τὴν ἐπ' ὀνόματί τῶν ἐκδοσιν πάσης φύσεως πιστωτικῶν ἢ ἐνημερωτικῶν ἢ ὑφ' οἰασδήποτε ἄλλης ὀνομασίας καρτῶν, αἱ ὅποια ἐκδίδονται πρὸς ἐξυπηρέ-

τησίν των υπό των Ἡλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν τῆς νέας τεχνολογίας. Πρέπει νά ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας, ὅτι οἱ πρόδρομοι τοῦ ἀντιχρίστου θά προσπαθήσουν νά χορηγήσουν πολλά εἶδη καρτῶν, ὅπως λ.χ. διά τήν ὑγείαν, τήν ἐργασίαν, τήν ἐφορία, τό ΙΚΑ, τήν ΔΕΗ, τόν ΟΤΕ κλπ. Μετά δέν τήν πληθώραν τῶν ἐν λόγω καρτῶν θά ἀνακοινώσουν ὅτι ὅλαι αὐταί αἱ κάρται δέον ὅπως μεταφερθοῦν εἰς τήν ταυτότητα. Καί ἡ ταυτότητα, ὡς προανεφέραμεν, ἐτοιμάζει τό ὀριστικόν χάραγμα μέ τό διαφημιστικόν ἐκεῖνο σόφισμα: «τήν ταυτότητά σας μπορεῖ νά σᾶς τήν κλέψουν, νά τήν χάσετε, νά καταστραφῇ, ἐνῶ τό χέρι σας καί τό μέτωπό σας ἀποτελεῖ ἀσφάλεια. Ἐγγράφοντες συνεπῶς ἐκεῖ τόν ἀριθμόν σας, ἀσφαλιζέσθε ἀπό ὅλους τοὺς κινδύνους καί ἀπαλλάσεσθε ἀπό τό πλῆθος τῶν καρτῶν καί τῶν λοιπῶν παραστατικῶν ἀτομικῶν ἐγγράφων καί βιβλιαρίων. Ἴδου πῶς θά ἔλθῃ τό χάραγμα μέ ὅλην τήν ἀναίδειαν! Προσοχή λοιπόν ἐκ τῶν πάσης φύσεως καρτῶν, καθ' ὅτι εἶναι ἐξ ἴσου ἐπικίνδυνοι ὅπως καί αἱ ταυτότητες, δεδομένου ὅτι ὁδηγοῦν τελικῶς εἰς τόν αὐτόν σκοπόν, ἤτοι εἰς τήν προετοιμασίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ὅπως δεχθῇ τό χάραγμα τοῦ ἀντιχρίστου. Ἡμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί πρέπει νά γνωρίζωμεν ὅτι ὁ ἅγιος Θεός δέν θά μᾶς ἀφήσῃ νά δοκιμασθῶμεν περισσότερο ἀπό ὅσον ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἀντέχει, ἀλλά ὁμοῦ μετά τῆς δοκιμασίας θά παρέχῃ καί τήν παρηγορίαν καί τήν διέξοδον ἀπό τό φαινομενικόν ἀδιέξοδον. Ἡ πίεσις τήν ὁποίαν θά ὑποστῶμεν ἀπό τόν ἀποκλεισμόν, ὑπό τοῦ ὀργανωμένου συστήματος τῶν συναλλαγῶν, θά εἶναι μεγάλη καί ὀδυνηρά, ὅμως ὁ Κύριος θά φυλάξῃ τοὺς ὀπαδοὺς του κατά τήν ὥραν τοῦ μεγάλου πειρασμοῦ, ὁ ὁποῖος θά ἐπεκταθῇ εἰς ὅλην τήν οἰκουμένην. Τοῦτο ὑπεσχέθη τό ἀψευδές στόμα τοῦ Κυρίου. Ἐπομένως ἄς ποιήσωμεν ἡμεῖς τό ἰδικόν μας καί τά ὑπόλοιπα τά ὁποῖα δέν ἐξαρτῶνται ἀπό ἡμᾶς, ἄς ἀναθέσωμεν εἰς τόν Κύριον, ὁ ὁποῖος ξέρει πῶς θά οἰκονομήσῃ ἐκάστου τό συμφέρον. Ὅλα ἐπομένως τά διαφημιστικά καυχήματα τῆς νέας τεχνολογίας, τά ὁποῖα φαίνονται ὅτι ἐξυπηρετοῦν δῆθεν τόν ἀνθρώπον, ἡμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι πρέπει νά δοκιμάζωμεν μέ τήν λυδίαν λίθον τῆς πίστεως, καί ὅπου διαπιστώσωμεν ὅτι ὑπάρχει σύστημα Barcode καί σύμβασις ἀγορᾶς καί πωλήσεως, νά ἀπέχωμεν ὡς ἀπό ὀφθελῶς. Οὔτε πιστωτικές κάρτας, οὔτε ὑπηρεσιακᾶς ταυτότητας, οὔτε νέους λογαριασμούς ALPHA (διά νά πληρώνωμεν τοὺς λογαριασμούς τῆς ΔΕΗ, ΟΤΕ κλπ. χωρίς νά περιμένωμεν εἰς τήν οὔραν), οὔτε ὑγείας, οὔτε Ἀσφαλίσεως, οὔτε... οὔτε... ὑφ' οἷανδήποτε μορφήν ἐκδιδόμενον ἐγγράφον δηλωτικόν παροχῆς (ἀγορᾶς ἢ πωλῆ-

σεως) ὑπό εὐρείαν ἐννοίαν πρέπει νά ζητῶμεν ἢ νά κατέχωμεν ἡμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί. Πρέπει νά ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας ὅτι ἐπειδὴ ὁ πλάνος δέν θά ἔλθῃ αἰφνιδίως, ἀλλά ἡρέμα πῶς καί ἡσυχῇ κατά τρόπον ἀνεπαίσθητον, διά τοῦτο χρειάζεται μεγάλη νηφαλιότης καί ἀποχή ἐκ τῶν πάσης φύσεως καί μορφῆς ἡλεκτρονικῶν κωδικοποιήσεων.

ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ

Ἐχομεν ἀγορασθῇ, ἐναντι μεγάλης τιμῆς, μέ τό δεσποτικόν αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἐπομένως δέν πρέπει νά γίνωμεν δοῦλοι τῶν ἀνθρώπων, πολλῶ δέ μάλλον τοῦ ἀντιχρίστου. Τό σύμβολον τῆς σωτηρίας μας, τόν πανάγιον Σταυρόν, ἄς ἔχωμεν χαράξει βαθέως εἰς τόν νοῦν ἡμῶν καί μέ αὐτόν ἄς ἀρχίζωμεν πάντα τά ἔργα ἡμῶν. Τό σύμβολον τοῦ ἀντιχρίστου - 666 - μετά βδελυγμίας πρέπει νά ἀποστρεφώμεθα. Ἐπομένως:

Ἄν κάποιος σᾶς εἴπῃ: Θά πάρετε ταυτότητα τοῦ Ν. 1599 1986; Ἀπαντήσατέ του μέ χαριεστάτην φωνήν καί γελαστόν πρόσωπον, ΟΧΙ!

Ἄν ἄλλος σᾶς ἐρωτήσῃ: Θά προμηθευθῇτε ἡλεκτρονικὴν κάρτα - (πιστωτικὴν - ἐμπορικὴν - ασφαλιστικὴν - ὑγείας κλπ.); Ἀπαντήσατέ του μέ τό αὐτό ὕφος, ΟΧΙ!

Ἄν ἕτερος περιεργότερον φερόμενος σᾶς ἐρωτήσῃ: Καταναλώνετε ἐσφραγισμένα προϊόντα μέ τό γραμμωτόν σύστημα Bar-code; Ἀπαντήσατέ του ὅτι προτιμᾶτε τὰ ἀσφράγιστα. Ἄν ἐνιστάμενος σᾶς ἐπερωτήσῃ: Τί θά κάνετε ὅταν ὅλα τὰ προϊόντα σφραγισθοῦν; Ἀπαντήσατέ του, ὅτι τότε δέν θά μπορῇτε νά μετᾶσχητε εἰς τήν ἀγοράν καί πώλησιν, ἐπειδὴ δέν θά ἔχετε μέ τήν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, οὔτε τό χάραγμα, οὔτε τό ὄνομα τοῦ θηρίου, οὔτε τόν ἀριθμόν αὐτοῦ - 666 - δι' ὧν θά παρέχεται ἡ ἐξουσία τοῦ πραγματεῦσθαι καί ἐπομένως θά ἐπαρρήψητε εἰς τόν Κύριον τήν μέριμνα τῆς διατροφῆς σας κατά τό ψαλμικόν λόγιον «ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τήν μέριμνά σου καί αὐτός σέ διαθρέψει».

Ἄν ἄλλος πονηρῶς φερόμενος σᾶς ἐρωτήσῃ: Χρησιμοποιεῖται χαρτονομίσματα ὀνομαστικῆς ἀξίας 500 καί 5.000 δρχ. εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι ὑποῦλως κεχαραγμένα μασονικά σύμβολα καί τοῦ ἀντιχρίστου τόν ἀποτρόπαιον ἀριθμόν 666; Ἀπαντήσατέ του - ναι - μέ τήν ἐπεξήγησιν ὅτι τό χρῆμα δέν εἶναι ὄργανον τό ὁποῖον ἐξασφαλίζει τήν ἐξουσία τοῦ πραγματεῦσθαι, ὡς αἱ ταυτότητες καί αἱ ἡλεκτρονικαὶ κάρται, ἀλλὰ μέσον, σήμερον εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν καί αὔριον εἰς τὰς χεῖρας ἐτέρων, ἀπὸ ἀνέκαθεν διακεκοσμημένον μέ εἰ-

κόνας «Καيسάρων», ἱπποκενταύρων, ψευδῶν Θεῶν καὶ εἰδωλολατρικῶν παραστάσεων.

Ἐάν οἱ ἐρωτῶντες καὶ ἐπερωτῶντες γελάσουν εἰρωνικῶς ἢ καθ' οἷονδῆποτε τρόπον ἀποδοκιμάσουν τὰς ἀπαντήσεις σας, δακρύσατε δι' αὐτοὺς διότι μαίνονται, ἤγουν φέρονται ὡσάν τρελλοί.

Εὐχαριστήσατε τὸν Κύριον δι' ὅλας τὰς εὐεργεσίας τὰς ὁποίας σᾶς ἔχει χαρίσει μέχρι τώρα καὶ περισσῶς διὰ τὴν εὐεργεσίαν τῆς παρούσης ἀποκαλύψεως τὴν ὁποίαν σᾶς ἐχάρισε καὶ χάριν τῆς ὁποίας δύνασθε νὰ διακρίνητε τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν, τὰ ὁποῖα τό πονηρόν θηρίον μέ πολὺπλοκα τεχνάσματα χρησιμοποιοεὶ διὰ τὴν προώθησιν τοῦ χαράγματος.

Καὶ ἀκριβῶς διὰ τοῦτο περιγελοῦν οἱ ἐρωτοῦντες, διότι «ψυχικός ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ Πνεύματος» (Α' Κορ. 2-14). Καὶ τὰ παιδία περιγε-

λοῦν, ὅταν ἴδουν κάτι ἀπὸ τὰ μεγάλα καὶ ἀξιοθαύμαστα πράγματα ἢ ὅταν εὐρίσκονται ἐκεῖ ἐνθα τελοῦνται μυστήρια.

Παρομοίασε λοιπὸν αὐτοὺς μέ τὰ παιδία, ἂν καὶ αὐτοὶ εἶναι περισσότερον ἀτελέστεροι καὶ ἀθλιώτεροι καὶ αὐτῶν τούτων τῶν παιδίων, διότι αὐτοὶ περιγελοῦν ὄχι εἰς νηπιακὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ εἰς ὄριμον καὶ ἐπομένως δέν εἶναι ἄξιοι συγκαταβάσεως, ἀλλὰ δακρύων καὶ ἐκτενῶν ἱκεσιῶν πρὸς Κύριον, ἵνα φωτίσῃ αὐτοὺς.

Αὐτὰ ἐν ἐπιμέτρῳ συμβουλευόμεν ὑμᾶς καὶ πρωτίστως ἡμᾶς αὐτοὺς. Εὐχόμεθα ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπερβουλομένης Αὐτοῦ Μητρὸς καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, νὰ ἐνισχύσῃ ὅλους ἡμᾶς εἰς τὸν σκληρόν ἀγῶνα. Γένοιτο! ΑΜΗΝ.

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΕΙΣ ΑΧΑΡΝΑΣ

Με τὴν ἀρμόζουσαν ἐκκλησιαστικὴν μεγαλοπρέπειαν, ἐγένετο ἡ ἐορτὴ τῶν Ἀγίων Μεγ. Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν Ἱερὰν Μητροπόλιν Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας, τὴν 18ην Ἰανουαρίου ἐ.ε., ἡμέραν Δευτέραν, ἐπὶ τοῖς σептоῖς ὀνομαστηρίοις τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανασίου.

Παρά τὸ δριμύ ψῦχος, ἀπὸ πρωΐας, κατεκλύσθη ὁ πανσεβάσμιος Ναός ἀπὸ πιστοῦς, οἱ ὁποῖοι μετὰ κατανύξεως, παρηκολούθησαν τὰ τῆς θείας πανηγυρικῆς λειτουργίας. Ἡ θεία λειτουργία ἐγένετο ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου κ. Ἀθανασίου, συμπαραστούμενου ὑπὸ τῶν πανοσ. ἀρχ/τῶν π. Μακαρίου Καβακίδη, π. Εὐθυμίου Μπαρδάκα, π. Μεθοδίου Δεσποτίδη, π. Χρυσοστόμου Βάρκα, π. Ἀνθίμου Καραμήτρου, π. Ἀκακίου Χαλίκου, ἱερομον. π. Φιλάρτου Busset, π. Βαρσανουφρίου καὶ Ἰουστίνου Χαραλαμποπούλου, καὶ τοῦ ἱεροδιακόνου π. Γρηγορίου Ταυλαρίου.

Ἡ ἀρτοκλασία ἡ ὁποία ἦτο ἰδιαίτερος ἐντυπωσιακὴ, ἠὺλογήθη, παρά τοῦ ἱεράρχου, ὁ δὲ χορὸς τῶν ἱεροψαλτῶν, μέ Βυζαντινὴν ἱεροπρέπειαν ἔδωσαν τὴν ἀρμόζουσαν πνευματικὴν μολπὴν εἰς τὸ ἐκκλησίασμα.

Κατὰ τὸ κοινωνικὸν ὠμίλησε θεολογικῶς ὁ Καθηγούμενος π. Μακάριος ἀναφερθεὶς εἰς τὰ ἔργα καὶ τίς ἡμέρες τῶν ἐορταζομένων μεγάλων Πατέρων τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας καθὼς ἐπίσης θερμὰς εὐχὰς εἰς τὸν ἐορτάζοντα ἱεράρχην, εἰς ὃν ἀνταπήντησε ὁ ἐορτάζων Ἀρχιερεὺς ἀρμοδίως.

Μετὰ τὴν λειτουργίαν τῆς πανηγύρεως, παρέθεσεν ὁ οἰκείος ἱεράρχης, πλουσίαν τράπεζαν εἰς ὅλον τὸ ἱερατεῖον καθὼς ἐπίσης καὶ εἰς ὅλον τὸ παρευρεθὲν ἐκκλησίασμα.

ΕΥΧΑΙ

Εἰς τὸν ἐορτάζοντα Σεβ. Μητροπολίτην Γ.Ο.Χ. Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας κ. Ἀθανάσιον, ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ἐκφράζει εὐχὰς ἐκ μέσης καρδίας, ὅπως ὁ Κύριος κατευθύνει τὸ πνευματικὸν ἔργον τοῦ ἐπ' ἀγαθῷ Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καὶ χειμαζομένης Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

**ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ
ΟΤΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΚΦΡΑΖΕΤΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΩΣ,
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΑΠΟ ΤΟ
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ
«ΦΩΝΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»**

ΟΙ ΔΥΟ ΓΕΡΟΝΤΕΣ

Εἰς τὴν Σκήτην τοῦ Ἀγίου Βασιλείου

Κάτωθεν τῆς Καλύβης τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου εἰς τὴν Σκήτην τοῦ Ἀγίου Βασιλείου ἀσκήτευεν ὁ Γέρων Ἀρσένιος, ὁ ὁποῖος ἀπὸ ὅλους ἦτο περιφρονημένος διὰ τὴν - ὡς ἐνομιζέτο - ἀκαταστασίαν τῆς μοναχικῆς ζωῆς του. Διότι συχνά ἐβγαίνει ἀπὸ τὴν Καλύβη του καὶ τὴν Σκήτην καὶ ἐπήγαινε εἰς Μοναστήρια, Σκήτας καὶ τὰ Κατουνάκια, λόγια πολλά ἔλεγε καὶ παρὰ πάντων ὡς ἀνήσυχος ἡσυχαστῆς καὶ ἀμελῆς Μοναχός ἐγνώριζετο.

Συνέβη λοιπόν ὁ Μοναχός αὐτός ν' ἀρρωστήσῃ καὶ γιὰ μερικές ἡμέρες νά μὴ βγῇ ἀπὸ τὴν Καλύβη του. Κάποιος ἄλλος Μοναχός, Ἀγιοβασιλειάτης καὶ αὐτός περνώντας ἔξω ἀπὸ τὴν Καλύβη τοῦ ἀρρώστου τὸν ἐφώνασε, καὶ ἀφοῦ δὲν ἔλαβε ἀπάντησιν ἐπῆγε καὶ ἐκτύπησε τὴν πόρτα μὲ τὸ γνωστόν «Δι' εὐχῶν...». Ἡ ἀπάντησις «Ἀμήν» ἀκούστηκε πολὺ ἀδύναμη ὁπότε ὁ Μοναχός ἀνοίξε τὴν πόρτα καὶ ὡς ἐμβῆκε μέσα βλέπει τὸν γέροντα στὸ κρεβάτι ἀρρωστών.

«Εὐλόγησον, γέροντα, πῶς εἶσαι; μήπως χρειάζεσαι κανένα ζεστό ἢ κανένα φάρμακο νά σοῦ δώσω;». Τίποτε, ἀδελφέ μου, ἀποκρίνεται ὁ ἀρρωστος γέρων, δὲν θέλω νά μοῦ προσφέρεις διότι ἐγὼ σήμερον τελειῶνω, αὐριον δὲν θά εὕρισκωμαι ἐδῶ· μόνον, σέ παρακαλῶ πῆγαινε φώνασε τὸν Πνευματικόν νά ἔλθῃ νά μέ κοινωνήσῃ τώρα, διότι ἐγὼ πρὶν βασιλεύσῃ ὁ ἥλιος φεύγω ἀπὸ τοῦτον τὸν κόσμον.

Εἰς τὴν Καλύβη τῶν Εἰσοδίων ἀσκήτευσεν ὁ Γέρων Παῖσιος μὲ ὑποτακτικόν του τὸν Πνευματικόν παπα - Γαβριήλ. Ἀκούσας δὲ ὁ Γέρων Παῖσιος περὶ τοῦ γέροντος Ἀρσενίου καὶ ὅτι θέλει νά κοινωνήσῃ, μὴ ἔχων δὲ τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς τὸν γέροντα ὑπόληψιν, λέγει πρὸς τὸν ἀδελφόν: «Καὶ πιστεύεις ὅτι θ' ἀποθάνῃ σήμερον;». Αἰ αὐτό ἔλειπε καὶ ὁ... Ἀρσένιος νά γίνῃ προφήτης καὶ προορατικός! Αὐριον θά τὸν ἰδῇς νά τρέχῃ πρὸς τὰ Κατουνάκια καὶ νά λέγῃ τὰ συνηθισμένα του. Πῆγαινε καὶ εἶπέ του· «Ὁ Γέρο - Παῖσιος λέγει ὅτι δὲν ἔχεις τίποτε, νά σοῦ κάμω ἓνα ζεστό καὶ θά γίνῃς καλά». Ὅταν ὁ ἀδελφός ἀνέφερε στὸν ἀσθενῆ γέροντα τὰ λόγια τοῦ Γέροντος Παΐσιου ἔμεινε περίλυπος ὁ Γέρων καί, ὅχι ἀδελφέ μου, ἀποκρίνεται, μὴ κοπιᾷζης ἀδίκως, δὲν θέλω σ' αὐτὴ τὴν ὥρα τέτοια πράγματα, ἀλλὰ τὸν Χριστόν μου θέλω, νά κοινωνήσω ποθῶ. Καὶ πέμπει τὸν

ἀδελφόν διὰ δευτέραν φορὰν καὶ παραγγέλλει εἰς αὐτόν ἵνα παρακαλέσῃ πολὺ τὸν Γέροντα ὅπως μὴ παραβλέψῃ τὴν δέησιν τοῦ, κατανοήσῃ τὴν ἀνάγκην καὶ ἀξιῶσιν αὐτόν τοῦ ποθουμένου, εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν καὶ ὅχι ἄλλην. Ὁ δὲ Γέρων Παῖσιος καὶ πάλιν ἰδὼν τὸν ἀδελφόν ἐλθόντα διὰ τὸν αὐτόν λόγον, προκατειλημμένος ὑπάρχων, μετὰ χλευασμοῦ καὶ περιφρονησεως ἀπέπεμψεν αὐτόν - τοῦ Θεοῦ ταῦτα ἐπιτρέποντος ἴσως πρὸς δοκιμασίαν τοῦ τελευτῶντος γέροντος. Τότε ὁ εἰς τὰ ἔσχατα τῆς ζωῆς αὐτοῦ εὕρισκόμενος γέρων Ἀρσένιος ἀποστέλλει διὰ τρίτην καὶ τελευταίαν φορὰν μὲ τὰ ἀκόλουθα λόγια μέσω τοῦ ἀδελφοῦ: «Ἐγὼ μὲν ὦ σεβαστέ Γέροντα, ἐπειδὴ προαισθάνομαι τὸ τέλος μου νά εἶναι πολὺ κοντά - σήμερον - πολὺ ἐπεθύμησα νά ἐφοδιασθῶ μὲ τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Κυρίου μου. Ἐπεμψα τὸν ἀδελφόν δύο φορές, σέ παρακάλεσα καὶ μέ ἀπεστράφης ὡς ἀνάξιον. Τώρα διὰ τρίτην καὶ τελευταίαν φορὰν καταφεύγω καὶ παρακαλῶ ὅπως εἰσακουσθῶ καὶ τύχῃ τῆς αἰτήσεως· καὶ ἂν μὲν ἀκούσης, καλῶς, εἶδὲ καὶ πάλιν ἀποστραφῇς με δὲν θά ξαναπαρακαλέσω ἀλλὰ οὕτως ἀπέρχομαι τοῦ κόσμου τούτου ὡς ὑπάρχω· σύ δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως ἀποδώσης λόγον περὶ τῆς ψυχῆς μου ἐνώπιον τοῦ ἀδεκάστου καὶ δικαίου Κριτοῦ».

Ταῦτα παρ' ἐλπίδα πᾶσαν ἀκούσας ὁ Γέρων Παῖσιος κατελήφθη ὑπὸ τρόμου καὶ φρίκης, ὡς ἦτο ἐπόμενον, καὶ ἀμέσως προσκαλεῖ τὸν ὑποτακτικόν του παπα - Γαβριήλ καὶ ἀμφότεροι μετέβησαν μὲ Ἅγιον Ἄρτον εἰς τὸν Ἀρσένιον. Μόλις ὁ ἀσθενῶν Γέρων εἶδεν αὐτοὺς εἰσερχομένους ἤρχισε νά κλαίῃ καὶ λέγουσιν αὐτῷ ἐκεῖνοι· θέλεις πάτερ Ἀρσένιε νά μεταλάβῃς; Ναι, ἀποκρίνεται, καὶ διὰ τοῦτο ἐζήτησα καὶ τρεῖς φορές παρεκάλεσα, καὶ διὰ τοῦτο σᾶς περιμένω εἰδὲ μὴ ἤθελον ἀναχωρήσῃ πρό τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τὴν παρούσαν ζωὴν. Μετὰ τὰ λόγια ταῦτα ἐκοινώνησεν αὐτόν ὁ παπα - Γαβριήλ καὶ μετὰ τοῦ Γέροντός του ἀνεχώρησαν διὰ τὴν Καλύβη των ἀφήσαντες ἐκεῖ τὸν ἀδελφόν ἐκεῖνον πρὸς παρηγορίαν τοῦ γέροντος.

Ὀλίγη ὥρα παρῆλθεν καὶ ὁ Μοναχός Ἀρσένιος ἐν κατανύξει προσευχόμενος, εὐχαριστῶν τὸν Κύριον μετὰ δακρύων, ἡσυχῶς ἐκοιμήθη τὸν εἰς

τούς Ὅσιους ἀρμόζοντα τίμιον ὕπνον παρά θάνατον πρό τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου κατὰ τὴν πρόρρησίν του, ἀφήσας εἰς ἐκπληξιν καὶ θαυμασμόν ὄχι μόνον τὸν Γέροντα Παῖσιον καὶ τὸν ὑποτακτικόν του ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς πατέρας ὅσοι ἐγνώριζαν αὐτόν καί... ἐβλεπαν αὐτόν.

Ταῦτα διηγήθη εἰς τοὺς πατέρας ὁ Πνευματικός παπα Γαβριήλ (τοῦ ὁποίου οἱ ἀπόγονοι - κατὰ τὴν πνευματικὴν γέννησιν - εὐρίσκονται εἰς τὴν Προβάτα, ἐν οἷς καὶ ὁ Πνευματικός - Γέροντας παπα Γεώργιος) καθὼς καὶ περὶ ἄλλου τινος Γέροντος συγχρόνου τοῦ προαναφερθέντος καὶ συνασκητοῦ, ἥτοι εἰς τὴν Σκήτην τοῦ Ἁγίου Βασιλείου εὐρισκομένου καὶ ἀγωνιζομένου, πλὴν ἔχοντος διαφορετικὸν ὄνομα διαφορετικὸν δὲ καὶ τὸ τέλος.

Διότι, οὗτος ἐλέγετο καὶ ἐφαίνετο καλὸς ἡσυχαστής, οὐδέποτε ἐξερχόμενος τῆς Καλύβης του ἀλλὰ ὑπὸ τέκνων - ὑποτακτικῶν του - ὑπηρετούμενος, παρὰ πάντων ὡς ἐνάρετος εὐφημούμενος καὶ διὰ γνώσιν πνευματικὴν καὶ διάκρισιν ὀνομαζόμενος, διὰ τὰ ὁποῖα ταῦτα χαρίσματα καὶ πολλοὺς εἶχε τοὺς ἐπισκέπτας ὠφελείας χάριν καὶ ἐπιλύσεως πνευματικῶν ζητημάτων.

Ἀρρώστησε κάποια ἐποχὴ ὁ ἀσκητὴς αὐτός, καὶ ἦτο ὀλίγος καιρὸς μετὰ τὴν ὅσιν κοίμησιν τοῦ προαναφερθέντος Γέροντος Ἀρσενίου· ὁ δὲ Πνευματικός παπα Γαβριήλ εἶτε διὰ τὸ «μᾶθημα» τὸ ὁποῖον ἔλαβεν ἐκ τοῦ ἀνωτέρω περιστατικοῦ εἶτε διὰ τὸ ὄνομα τὸ ὁποῖον εἶχεν ὁ ἡσυχαστής ἐπεσκέφθη αὐτόν εἰς τὴν Καλύβην τοῦ ἀσθενούντα καὶ ἠρώτησεν ἂν ἤθελε νὰ μεταλάβῃ τὰ θεῖα Μυστήρια, ὁ δὲ ἀπεκρίθη ὅτι ἤθελε. Μόλις ὁμοῦ, οἶμοι! μόλις μετέλαβεν ὁ ἡσυχαστής ἐταράχθη ὁλος, ἐκινήθη ἀτάκτως καὶ ἐπτυσσε τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν! Καὶ οὕτω τεταραγμένος καὶ ἐξηγριωμένος ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔμεινε τελείως ἀφω- νος ἐπὶ ὀλίγας ἡμέρας ἕως ὅτου ἐτελειώθη.

Αὐτά, ὁ Πνευματικός παπα - Γαβριήλ εἶδε καὶ ἐγνώρισε, καθὼς καὶ τοὺς δύο μυστηριακῶς ἐξυπηρέτησε. Ἐγνώριζε καὶ τῶν δύο τὸν βίον ἐξωτερικῶς, τὸ ὄνομα καὶ τὴν φήμην κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην ὑπόληψιν, εἶδε καὶ τὴν διαφορὰν τοῦ τέλους ἐκάστου αὐτῶν καὶ δικαίως ἐθαύμασε· ἐδιδάχθη δὲ πολλὰ ἐκ τούτων τῶν δύο γεγονότων καὶ ἐγινε συνετώτερος εἰς τὰς κρίσεις του ἐφαρμόζων ἔκτοτε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου «μὴν τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε» (Ἰω. Ζ' 25).

Καὶ ἡμεῖς ταῦτα γνωρίσαντες ἀδελφοί τὸν ὡς ἀμελῆ φαινόμενον, ἢ ἀκατάστατον ἢ ἀμαρτωλὸν ποτέ μὴ κατακρίνωμεν, ὅτι δὲν γνωρίζομεν τί ἐργάζεται ἔσωθεν ἡ καρδιά του καὶ πῶς ἔχει αὐτόν ὁ Θεός. Καὶ τὸν ἔχοντα μέγα ὄνομα καὶ ὡς θαυματουργόν, ἢ προορατικόν ἢ διορατικόν φημιζόμενον μὴ πιστεύσωμεν χωρὶς πολλὴν ἐξέτασιν καὶ ἔρευναν περὶ τούτου, καὶ μὴ ἀφοσιωθῶμεν εἰς αὐτόν ἀδιακρίτως μήπως καὶ εἶναι πεπλανημένος καὶ οὕτως ἀνεπαισθήτως εἰς τὴν ἐκείνου πλάνην ὑποπέσωμεν. Διότι ἔχει ἡ πλάνη (κατὰ τοὺς Ἀγίους Πατέρας) πολλὴν τὴν κολλητικότητα - εὐκολὰ κολλᾷ τὴν πλάνην ἐκεῖνος πού θά συναναστραφῇ καὶ θά δώσῃ πίστιν εἰς ἓνα πλανημένον - εἶναι δὲ καὶ δυσσεξάλειπτος - δυσκόλως καὶ σπανίως λυτρώνεται τις ἐκ τῆς πλάνης. Τοῦτο πολλοὶ ἐπαθον.

Τὴν ἱστορίαν αὐτὴν ἤκουσα παρὰ τοῦ Γέροντός μου (Χρυσοστόμου πρώην Ξηροπόταμινου) ἀλλὰ χωρὶς ὀνόματα. Ὑστερον ὁμοῦς εὗρον αὐτὴν εἰς τὸ χειρόγραφον βιβλίον τοῦ Γέροντος Δαμασκηνοῦ Ἀγιοβασιλείτου μέ ὀνόματα καὶ πολλὰς ἄλλας λεπτομερείας ἀπ' ὅπου καὶ τὴν ἀντέγραψα, ποιήσας ὀλίγων ἀπλοποιήσιν, διότι ἐκεῖνος ἔγραφε ὑπερκαθαρεύουσιν.

Ἀθανάσιος Ἱερομόναχος Ἀγιορείτης

ΜΟΣΧΟΛΙΒΑΝΟΝ ΕΞ ΑΓ. ΟΡΟΥΣ

Ἰ. Σκ. Ἀγ. Ἀννης τῇ 6-1-1994

Ἀγαπητέ μας ἐν Χριστῷ ἀδελφέ κε Χρῆστο. Βοήθειά μας τὰ Ἁγία Θεοφάνεια τοῦ Κ.Η.Ι. Χριστοῦ.

Εἶθε ὁ συνθλάσας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐν τοῖς ὕδασι Δεσπότης Χριστὸς μας, ἐξαλείψῃ καὶ τὰς ἀμαρτίας μας εἰς τὸ πέλαγος τῆς εὐσπλαχνίας Του, καὶ ἐν καινότητι ζωῆς ἐργασθῶμεν τὰς Ἀγίας Του Ἐντολὰς, καὶ πᾶν πρὸς ψυχικὴν σωτηρίαν ὠφέλιμον παντός ἀδελφοῦ μας.

Διὰ τὴν ὀνομαστικὴν σὰς ἐορτὴν ὁ Γέροντας παπὰ - Ἐλευθέριος καὶ ἐγὼ σὰς εὐχόμεθα ὁλοψύχως τὰς θερμότερας μας εὐχὰς, ὑγείαν κατ' ἄμφω, μακροήμερευσιν, θεῖον φωτισμόν καὶ

κατάρτησιν τελείαν εἰς τὴν διακονίαν τοῦ θεοῦ λόγου.

Τὸ ὅτι ἀργήσῃς νὰ σὰς γράψω τὰ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ, οὔτε κἀν δὲν πρέπει νὰ σὰς περάσῃ ἔστω καὶ λεπτὸς λογισμὸς, ὅτι σὰς ξέχασα, ἐφ' ὅσον ὁ Γέροντας καθημερινῶς στὴν θεῖα Λειτουργία, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς μνημονεύουμε τοῦ ἀδελφικοῦ ὀνόματός σας στό ταπεινὸ κομποσχοινάκι μας.

Διὰ τῶν εὐχῶν ὑμῶν ὑγειαίνομεν μετὰ τοῦ Γέροντος χάριτι Θεοῦ, ἀλλὰ ἔχουμε τώρα ἐδῶ κάτω στὴν καλύβην μας τὸν π. Ἀλέξιον ὁ ὁποῖος ἐπέσε καὶ ἔσπασε τὸ ἀριστερὸ βραχίονα τοῦ χειριοῦ του καὶ δὲν μπορούσε νὰ ἐξυπηρετηθῇ μόνος του στὴν καλύβην του.

Έχουμε καί από τοῦ Ἀγίου Δημητρίου κληνῆρη καί κατάκοιτο τόν παπά - Ματθαῖον τόν Γέροντα τῆς καλύβης τῆς Θείας Ἀναλήψεως, ὁ ὁποῖος ἀκόμη, λόγω ὑποτροπῆς πού ἔχει πάθει τό σηκώτι του δέν μπορεῖ νά σηκωθῇ στά πόδια του καί νά ἀναλάβῃ. Νά εὐχεσθε καί ἐσεῖς γιά τήν υἱεῖαν του γιατί εἶναι ἕνας ἀπαραίτητος καί ἀναγκαῖος λειτουργός γιά τήν ἐξυπηρέτησιν τῶν Ζηλωτῶν πατέρων τῆς Σκήτεώς μας. (Τόν προέτρεψαν πολλοί πατέρες ἀλλά καί ὁ π. Δημόκλητος ἰατρός νά πάῃ ἔξω πρὸς νοσοκομειακὴν ἐξέτασιν, ἀλλὰ αὐτός ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δέν θέλει).

Τό ὅτι ἦλθατε εἰς τήν ἐορτήν τῶν 99 Ὁσίων πατέρων τό ἔμαθα διαβάζοντάς το ἀπό τό τελευταῖο γράμμα σας πού μοῦ στείλατε.

Ὁ Γέροντάς μας παπά Ἐφραίμ δύσκολα, πάρα πολύ νά μετακινηθῇ. Μετά μεγάλης δυσκολίας

ἐγώ ἀπό δεξιά καί ὁ π. Ἰωάσαφ ὑποτακτικός τοῦ Γέρ. Διονυσίου ἀπό ἀριστερά τοῦ ζώου πού εἶχε ἔλθει, τόν κατεβάσαμε μέχρι τό Κυριακό γιά νά ἐπισκεφθῇ τόν παπά Ματθαῖον.

Τώρα ὁ Γέροντας δέν ἔχει τήν εὐκίνησιάν πού εἶχε, καί ξέρατε.

Ἐχετε τὰς εὐχὰς τοῦ παπά Ματθαίου καί τῆς συνοδείας του, Γέροντος Διονυσίου καί συνοδείας του, παπά Συμεῶν καί τῆς συνοδείας του καί ὅλων τῶν Ζηλωτῶν πατέρων τῆς Σκήτεως.

Ὁ Δεσπότης Χριστὸς μας εὐχόμεθα νά ἐξαλείψῃ καί τὰ σκάνδαλα ἀπὸ τοὺς κόλπους τῆς ἐκκλησίας μας καί νά χαρίσῃ εἰρηνικόν καί καρποφόρον τό 1994.

Μετά τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφικῆς ἀγάπης

Ἐλευθέριος Μοναχός

εὐχεσθε καί ὑπὲρ ἡμῶν

Φωνὴ ἐξ' Ἀγίου Ὁρους Οἱ καρποὶ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ Ἡμερολογίου

Ἐχουν περάσει 65 περίπου χρόνια ἀπὸ τότε πού ἐγίνε ἡ ἀλλαγὴ τοῦ Πατροπαραδότου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου. Καί ἐάν ἀκόμη δέν εἶχαμε νά παρουσιάσουμε γραπτές ἀποδείξεις γιά τήν τελείως ἀντικανονικὴ καί παράνομη αὐτὴ ἀλλαγὴ, καί μόνον ἡ κατάστασις τήν ὁποία παρουσιάζει σήμερα ἡ Ἐκκλησία θά μᾶς ἐπειθε ὅλους, ὅτι ἐγίνε ἀντίθετα πρὸς τόν Νόμο καί τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας ἀναφέρει σαφῶς: «Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς... οὕτω πᾶν δένδρον ἀγαθόν καρπούς καλοὺς ποιεῖ, τό δέ σαπρὸν δένδρον καρπούς πονηροὺς ποιεῖ· οὐ δύναται δένδρον ἀγαθόν καρπούς πονηροὺς ποιεῖν, οὐδέ δένδρον σαπρὸν καρπούς καλοὺς ποιεῖν... ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς».

Μετά τήν πρώτη παρανομία ἀκολούθησαν ἄλλες καί ἄλλες καί φθάσαμε νά βλέπουμε σήμερα Ἱεροὺς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας νά ὑβρίζονται· Παραδόσεις καί Δόγματα νά ἀλλοιώνονται καί νά ἀθετοῦνται· ἀποφάσεις Οἰκουμενικῶν Συνόδων καί Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας νά ἀγνοοῦνται περιφρονητικῶς. Καί ὅλα αὐτά στό ὄνομα τῆς «Οἰκουμενικῆς Κινήσεως», τῆς Παναιρέσεως τοῦ «Οἰκουμενισμοῦ», ἡ ὁποία σάν ὁδοστρωτήρας σαρώνει τὰ πάντα καί γκρεμίζει τὰ θεμέλια τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, χάριν μιᾶς ἐξωτερικῆς καί ψεύτικης ἐνώσεως ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, γιά νά ὑποδεχθῇ ὄχι τόν «ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καί νεκρούς» Θεάνθρωπο Λυτρωτὴ μας, ἀλλὰ τόν Ἀντίχριστο.

Μετά ἀπὸ τόσα χρόνια καταστροφῆς στά θέματα τῆς ἀγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας ἀπὸ τήν «Οἰκουμενικὴ Κίνησι» ἔχει γίνε πλεόν συνειδησις στοὺς πονοῦντας γιά τήν Ὁρθοδοξίαν μας, ὅτι:

• **Τό «Παλαιοημερολογητικόν»** θέμα δέν περιορίζεται στήν διαφορά μόνο τῶν δεκατριῶν ἡμερῶν. Δέν τό δημιούργησε ἡ ἐμμονος διάθεσις αὐτῶν πού ἠθελαν νά συνεχίσουν νά ἐορτάζουν ἀπλῶς κατὰ τό «Παλαιό Ἡμερολόγιο».

• **Τό «Παλαιοημερολογητικόν»** εἶναι ἕνα θέμα πολὺ βαθύτερο καί σοβαρώτερο: εἶναι θέμα τηρήσεως τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τῶν Δογμάτων καί τῆς Παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας· **εἶναι θέμα Πίστεως. Εἶναι θέμα Ὁρθοδοξίας**, ἡ ὁποία σήμερα χωρὶς ἀμφιβολίες, προσχήματα καί δισταγμούς, παραδίδεται πλεόν ὀριστικὰ στὸν αἵρετικὸ Πάπα, γιά τόν ὁποῖο ὁ Ἅγιος Κοσμάς, ὁ Αἰτωλὸς ὁ Προφηταπόστολος ἔλεγε: «Ὁ ἀντίχριστος εἶναι ὁ πάπας», «τόν πάπα νά καταρᾶσθε, διότι αὐτός θά εἶναι ἡ αἰτία».

Χριστιανικός Τύπος

10ης Φεβρουαρίου έ.ε, καί αναδημοσιεύομεν:

Τί δώρα έχει νά προσφέρῃ ὁ ἄνθρωπος στὸν Θεό; Ὁ μικρὸς καί ἀδύνατος, ὁ ἀσθενὴς ἄνθρωπος, πού βασανίζεται ἀπὸ τόσες ἀνάγκες καί εὐρίσκεται μέσα στὴν πτωχεία καί στὶς ἐλλείψεις, στὴν ἀτέλεια καί στὴν ἁμαρτία, τί ἔχει νά προσφέρῃ στὸν ἅγιο, στὸν παντοδύναμο, στὸν παντοκράτορα καί ἀνενδεῆ Κύριο, πού ἔχει ὅλα τὰ πλοῦτη καί τὰ ἀγαθὰ, ὅλη τὴν δύναμι καί τὴν δόξα, κάθε τελειότητα.

Ἐχει καί μπορεῖ νά προσφέρῃ ὁ ἄνθρωπος στὸν Θεό. Μπορεῖ νά ἔχῃ ὑλικά ἀγαθὰ, χρῆμα καί ἀνεσι οἰκονομική καί δυνάμεις καί χρόνο, καί νά χρησιμοποιοῖ ἀπὸ αὐτὰ γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησι τῶν ἀδελφῶν του, τὴν ἀνακούφισι τῶν πονεμένων, τὴν διατροφή τῶν πεινασμένων, τὴν ἐνδυσμασία τῶν πτωχῶν.

Ὅλες αὐτές τίς προσφορές στὸν ἀδελφὸ μας πού ἔχει ἀνάγκη, τίς δέχεται ὁ Θεὸς σάν δώρα, πού στὸν ἴδιον προσφέρονται. «Δανεῖζει Θεῷ ὁ ἐλεῶν πτωχόν», μᾶς λέγει ὁ ἀδιάψευστος λόγος

Του (Παροιμ. ιθ' 17). Στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ καταλήγουν οἱ ὅποιεςδήποτε ἐλεημοσύνες μας. «Ἐμοὶ ἐποιήσατε», θά εἰπῇ ὁ Κριτὴς κατὰ τὴν μεγάλη ἡμέρα τῆς Κρίσεως, «ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων» (Ματθ. κε' 40).

Ἀλλὰ καί πνευματικώτερες προσφορές ζητεῖ καί δέχεται ὁ ἅγιος Θεὸς ἀπὸ τοὺς ταπεινοὺς ἄνθρώπους. Δέχεται τὸν λόγο τὸν παρηγορητικὸ πρὸς τοὺς ἀσθενεῖς ἢ πενθοῦντας ἀδελφούς μας. Δέχεται τὸν λόγο πού ὑπηρετεῖ τὴν ἀλήθεια, τίς προσπάθειές μας νά ὁδηγηθοῦν καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι στὴν σωτηρία, τὴν διακονία στοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας, στὴν κατήχησι καί ἱεραποστολή, τὴν πάσης φύσεως βοήθεια γιὰ τὴν ἀνέγερσι καί τὸν ἐξωραϊσμό τῶν ἱερῶν Του ναῶν.

Καί ἄλλη πολὺ σπουδαιότερη καί πολυτιμότερη προσφορά κυρίως ζητεῖ ὁ ἅγιος Θεὸς ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο. Ζητεῖ νά Του προσφέρουμε τὸν βαθύτερο ἑαυτὸ μας, τὴν καρδιά μας· «δός μοι, υἱέ, τὴν καρδίαν», λέγει (Παροιμ. κγ' 26). Θέλει σ' Αὐτόν νά προσφέρουμε τὴν σκέψι μας καί ὁλόκληρον τὴν ζωὴν μας.

Ἡ κάτωθεν ἀναγραφομένη διαμαρτυρία, ἀσχέτως προελεύσεως καί τάξεως χριστιανικῆς, τὴν ἀναδημοσιεύομεν ἐπειδὴ τό ὅλον κείμενον ἐμφανίζει μεγάλην πνευματικὴν ἀριότητα:

ΠΡΟΣ

κ. Ὑπουργὸ Δημοσίας Τάξεως

Ἐπιστολή - Διαμαρτυρία

κατοίκων περιοχῆς

«Ἅγιος Σάββας»

Γλυκῶν Νερῶν Ἀττικῆς.

ΘΕΜΑ: Ψυχοφθόρα βιβλία - ἐντυπα

Ἀξιότιμε κύριε Ὑπουργέ,

Συγκλονισμένοι ἀπὸ τίς πρόσφατες ἀποκαλύψεις τῶν ἀποτρόπων ἐγκλημάτων πού διέπραξαν νεαρὰ ἄτομα, παρασυρμένα ἀπὸ τὴ μελέτη καί καθοδήγησι σατανιστικῶν βιβλίων (Σολωμνικῆς καί μαύρης μαγείας), αἰσθανόμεστε ἐπιτακτικά καί βαθύτατο χρέος νά σᾶς στείλουμε αὐτὴν τὴν ἐπιστολή.

Ὅπως καί ἐσεῖς γνωρίζετε καλύτερα, τὰ παραπάνω ψυχοφθόρα βιβλία ἔχουν διαδοθεῖ καί συνεχῶς αὐξάνονται σέ ὅλη τὴν Ἑλλάδα μέ ἀποτέλεσμα νά δηλητηριάσουν τίς ἀκαθοδήγητες καί χωρὶς ἰδανικά ψυχές τῶν παιδιῶν.

Πιστεύουμε ὅτι τὰ βιβλία αὐτά, μαζί μέ ἄλλα συναφῆ σατανικά ἀντικείμενα, εἶναι ἓνας ὕπουλος ἐχθρὸς πού ἔρπει καί ἀπειλεῖ τοὺς νέους μέ

ψυχικὸ καί σωματικὸ θάνατο ὅπως τὰ ναρκωτικά. Εἶναι χειρότερος ἐχθρὸς ἀπὸ ἐκεῖνον πού ἀπειλεῖ τὴν ἐδαφικὴ ἀκεραιότητα τῆς πατρίδας μας. Εἶναι δολιοφθορά κατὰ τοῦ πνευματικοῦ οἰκοδομήματος τῆς πατρίδας μας.

Πιστεύουμε ἐπίσης ὅτι στοῦ ἔργου τῆς καταστροφῆς τῶν παιδιῶν συντελοῦν καί τὰ περιοδικὰ πού προβάλλουν εἰκόνες γυμνισμοῦ, σεξουαλισμοῦ καί ἀνηθικότητας σέ ἐμφανὴ σημεῖα βιβλιοπωλείων καί περιπτέρων.

Ὅλοι ὅμως οἱ παραπάνω κίνδυνοι ὥχριοῦν μπροστά στὸν ἐπίσημο, κρατικὸ καί ἰδιωτικὸ φορέα καί διδάσκαλο τοῦ ἐγκλήματος καί τῆς ἀνηθικότητας, τὴν τηλεόρασι. Εἶναι ὁ διδάσκαλος πού παραδίδει, δωρεάν καί κατ' οἶκον σέ μικροὺς καί μεγάλους, μαθήματα πορνείας, μοιχείας, βιασμοῦ, σατανισμοῦ, εἰρωνείας τῶν ἱερῶν καί ὁσίων τῆς φυλῆς μας. Καί ὅλα αὐτά, ἐν ὄνοματι τῆς ἀκροαματικότητας / θεαματικότητας.

Ἐπικαλούμενοι, κύριε Ὑπουργέ τὴν προσωπικὴ σας εὐαισθησία σέ ἐθνικὰ θρησκευτικὰ θέματα προτείνουμε τὰ παρακάτω:

α) Νά ἀποσυρθοῦν ἀπὸ τὴν ἀγορά ὅλα τὰ σχετικὰ μέ τὸν σατανισμό βιβλία καί ἀντικείμενα καί νά ἀπαγορευθεῖ ἡ μελλοντικὴ τους κυκλοφορία.

β) Νά ἀπαγορευθεῖ ἡ ἀπροκάλυπτη καί προκλητικὴ ἀνάρτησι στὰ περίπτερα καί βιβλιοπωλεῖα, τῶν ἀσεμνῶν περιοδικῶν.

γ) Ἀφύπνιση καί εὐαίσθητοποίηση τῶν ἀρμοδίων φορέων τῆς τηλεόρασης ὥστε νά σ-αματήσουν τίς παραπάνω ἀναφερόμενες ἀσεμνες προβολές.

Κύριε Ὑπουργέ, γνωρίζουμε ὅτι τό κυβερνητικό σας ἔργο εἶναι καί πολὺπλοκο ἀλλά καί πολὺμοχθο πλὴν ὁμως πιστεύουμε ὅτι ἡ παραπάνω πρότασή μας θά τύχει τῆς προσωπικῆς πατρικῆς σας μέριμνας.

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ...

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΑ

Α. ΕΟΡΤΗ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΥΔΑΤΩΝ

Ἡ Ὑμνογραφία μας κρύβει ἀπροσμέτρητον πλοῦτον εὐκαιριῶν. Γιά κάθε περίπτωση τῆς ζωῆς μας.

Πραγματικά, ἓνα ἀτέλειωτο πλῆθος ἑτερόκλητων εὐκαιριῶν ξεπροβάλλει μέσα ἀπό τοὺς ὕμνους τῆς Ὁρθοδοξίας μας.

Ὅλοι τους, πέραν ἀπὸ τὴν σωστή κατήχηση ποὺ ἐμπερικλείουν, διακρίνονται καί ἀπὸ μιά παιδαγωγικοῦ χαρακτήρα κατάρτισή μας. Μᾶς ἐνημερώνουν καί μᾶς ὁδηγοῦν σὲ θεάρεστες ἐνέργειές μας.

Ἄς σταθοῦμε, γιά παράδειγμα, σήμερα στίς εὐκαιρίες ποὺ παρέχει ὁ ἀγιασμός τῶν ὑδάτων. Καί ἂς περιτρέξουμε ὅλους τοὺς ὕμνους ποὺ συνιστοῦν τίς Ἀκολουθίες τῆς Ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων. Μά καί τοὺς ψαλμούς καί τίς περικοπές τῶν Προφητειῶν.

Καί μετὰ ἂς ἀνατρέξουμε στὰ σύγχρονα οἰκολογικά προβλήματα τῶν ἡμερῶν μας.

Θά διαπιστώσουμε ὅτι ἡ Ὑμνογραφία τῆς Ἑορτῆς τῶν Φώτων μᾶς φωτίζει καί μίαν ἄλλη πτυχή τῆς ζωῆς μας. Τῆς συμπεριφορᾶς μας πρὸς ὅ,τι μᾶς περιβάλλει: φυτὰ, ζῶα, ὕδατα. Καί ἂς περιοριστοῦμε στὰ ὕδατα (θαλασσῶν, ποταμῶν, λιμνῶν, τελμάτων), ὅπου μέσα σ' ὅλα αὐτὰ ὑπάρχει ζωή. Ὁργανισμοὶ φυτικοὶ ἢ ζωϊκοὶ (ὄρατοί μὲ γυμνόν ὀφθαλμόν ἢ ἀόρατοι).

Σήμερα στίς μέρες μας ἡ ζωὴ μέσα στό νερό ὑποφέρει. Δεινοπαθεῖ ἀπὸ ρυπάνσεις ἢ μολύνσεις. Γι' αὐτὴν τοὺς τὴν συμφορὰ ὑπεύθυνος εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Πρὺ ἀνεύθυνα μολύνει, ρυπαίνει, ζημιώνει τὸν ὑδάτινο πλοῦτο.

Καί νά σκεφθεῖ κανεὶς ὅτι ἡ Χώρα μας περιβρέχεται ἀπὸ θάλασσες καί διατρέχεται ἀπὸ ποτάμια ἢ λίμνες. Καί νά ποὺ ἐμεῖς τὰ κακοποιοῦμε.

Ὅμως νά ποὺ ἔρχεται ἡ Μητέρα Ἐκκλησία καί μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι τὰ ὅσα ὕδατα ποὺ μᾶς περιβάλλουν ὀφείλουν τὴν ὑπαρξή τους σὲ Θεό Δημιουργό. Γι' αὐτό καί μᾶς παιδαγωγεῖ γιά νά τὰ προσέχουμε καί νά προστατεύουμε.

Συνημμένα ὑποβάλλεται ὑπογεγραμμένος πίνακας τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς «Ἅγιος Σάββας» Γλυκῶν Νερῶν ποὺ βαθεῖα ἀνησυχοῦν γιά τὴν τύχη τῶν παιδιῶν τους καί τῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδας γενικώτερα.

Μετά τιμῆς

(Ἀκολουθεῖ πίνακας μέ 152 ὑπογραφές)

Αὐτὴ τὴν κατήχηση γύρω ἀπὸ τὴν Δημιουργία καί αὐτὴ τὴν διαπαιδαγώγηση γύρω ἀπὸ τὴν προστασία τῶν δημιουργημάτων τὴν παρατηροῦμε στὰ ὅσα ἔχουν γραφεῖ στὴν Ἀκολουθία τῶν Φώτων.

Μέ τό ἄρθρο αὐτό ἂς δοθεῖ, λοιπόν, ἡ εὐκαιρία, γιά νά κάτσωμε καί μέ προσοχή νά διαβάσουμε τὴν Ἀκολουθία, γιά νά διαπιστώσουμε, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὅτι μᾶς παρέχεται ἡ εὐκαιρία νά διαπιστώσωμεν ὅτι βοηθιόμαστε γιά νά συμπεριφερόμαστε μέ ἀγάπη - στοργή - ἐνδιαφέρον καί πρὸς τὰ ὕδατα. Γιά μιά μας σωστή οἰκολογική συμπεριφορά πρὸς τό περιβάλλον...

Β. ΔΕΝ ΕΚΔΙΚΕΙΤΑΙ, ΜΟΝΟΝ ΕΥΕΡΓΕΤΕΙ

Ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία σὲ πρόσφατη διαφήμισή της γράφει: «ὅταν ἡ φύση ἐκδικεῖται...».

Καί δέν εἶναι ἡ μόνη ποὺ χαρακτηρίζει τὴν φύση σάν ἐκδικήτρια. Ἀκούγονται καί γράφονται, ὁ ἴδιος χαρακτηρισμός καί ἀπὸ ὑπεύθυνα χεῖλη ἀρχόντων ἢ ἐμπειρα χέρια δημοσιογράφων: «Ἡ φύση ἐκδικεῖται».

Καί ἔτσι ἡ φύση ἀδικεῖται...

Ἡ μόνη ποὺ ἀδίκῃ ἀδικεῖται καί ἡ μόνη ποὺ δέν ἐκδικεῖται εἶναι ἡ φύση.

Ἡ φύση εἶναι ἡ μόνη ποὺ μόνον εὐεργετεῖ.

Συγκεκριμένα, μόνον μᾶς παρέχει. Καί τὴν πλησιάζουμε, γιά νά ἀπολάβωμε - παραλάβωμε. Κατὰ δέ τὴν ἀπόληψη τὴν κακοποιοῦμε.

Τὴν ζημιώνουμε. Καί γι' αὐτό καί μᾶς φαίνεται ἐλλειπής ἡ ἐκδικητικὴ.

Ἀρκεῖ νά βάλωμε στὴ σειρά τὰ πράγματα, καί τὰ συμπεράσματα βγαίνουν ἀπὸ μόνα τους.

Ἄς σταθοῦμε, γιά παράδειγμα, στίς πρόσφατες πλημμύρες τῆς Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς. Τότε ποὺ λεγόταν καί γραφόταν ἡ φράση «ἡ φύση ἐκδικεῖται». Οἱ πλημμύρες αὐτές δέν θά γίνονταν ἂν δέν γυμνώνονταν οἱ πέριξ λόφοι καί πλαγιές καί δέν μπαζώνονταν τὰ ρέματα. Μὲ τό ἀνοιγμα δρόμων καί κόψιμο δέδρων στίς γύρω βουνοπλαγιές γύμνωσε τό ἔδαφος. Καί τὰ νερά τῆς βροχῆς ἀντὶ νά διεισδύουν στὰ ἐσώτερα τῆς γῆς, γιά νά ἐμπλουτίσουν τίς πηγές, κυλοῦσαν ἐπιφανειακά,

μέ αποτέλεσμα να ρέουν επιφανειακά. Έτσι, από νερά ωφέλιμα μεταβλήθηκαν σε νερά επικίνδυνα (άποτέλεσμα της πλεονεξίας μας και απερισκεψίας μας).

Ύστερα πάλι, τὰ ρέματα πού υπήρχαν γιά νά οδηγηθοῦν τὰ περισσευούμενα νερά τῶν βροχῶν πρὸς τή θάλασσα, μπαζώθηκαν, μέ αποτέλεσμα τὰ κατηφορίζοντα νερά νά ἀπλώνουν πρὸς κάθε κατώτερη ἐπιφάνεια. Καί νά συγκεντρώνονται σέ ἀδιεξόδους, πού δημιούργησαν πλημμύρες.

Παρατηροῦντες ἐπιπόλαιο αὐτό τό ζημιωγόνον φαινόμενο, συμπεραίνουμε ὅτι ἡ φύση μᾶς ἐκδικήθηκε.

Καί τό γράφουμε καί τό διαλαλοῦμε. Γιά νά δικαιολογήσουμε τίς παρανομίες μας καί νά ἀδικήσουμε τοὺς νόμους τῆς Φύσεως.

Ὁ πλεονέκτης ἄνθρωπος ἀναδεικνύεται καί ἀγνώμων. Μιά καί προσπαθεῖ νά δικαιολογήσει τὰ ἀδικαιολόγητα.

Ὁ πλεονέκτης καί καταχραστής, ἀγνοεῖ τόν προορισμό του. Ξεχνάει ὅτι εἶναι χρήστης σέ ὅ,τι τό περιβάλλει. Μά καί φύλακας. Γι' αὐτό δέν χρησιμοποιεῖ, ἀλλά καταχράται. Δέν φυλάει, ἀλλά χαλυάει. Κακοποιεῖ. Παραμορφώνει π.χ. λόφους καί ρέματα. Γι' αὐτό καί πνίγεται στό νερό.

Καί νομίζει ὅτι ἡ φύσις ἐκδικεῖται.

Γιά νά παραγνώριζε ὅτι ἡ φύσις (μόνον) εὐεργετῇ. Μᾶς ἐξασφαλίζει τό νερό σάν πηγή πλούτου. Σάν μέσο ὕδρευσης καί ἄρδευσης. Σάν στοιχεῖα γιά νά φιάχνουμε τόν πολιτισμό μας. Ἐνῶ, ἐμεῖς πασχίζουμε νά τό μετατρέψουμε σέ στοιχεῖο καταστροφῆς τοῦ πολιτισμοῦ μας.

Γ. ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Κάθε χρόνο, πού ἡ Μητέρα Ἐκκλησία, τιμᾷ τήν μνήμη τῶν Τριῶν Μεγάλων Ἱεραρχῶν, ἐρχονται στό νοῦ μας ὅλες ἐκεῖνες τοὺς οἱ ἄρετές καί ὅλες ἐκεῖνες τοὺς οἱ προσφορές ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας καί γιά τήν Ἐκκλησία (τοὺς πιστοὺς).

Κάθε χρόνο θυμώμαστε τό ἐνδιαφέρον τους γιά τή σωτηρία μας.

Κάθε χρόνο ἀναλογιζόμαστε τό μέγεθος τῆς πίστεώς τους πρὸς τόν Δημιουργό καί τήν ἀπεριόριστη ἀγάπη τους πρὸς ὅ,τι ἐδημιούργησε Ἐκεῖνος (Ἀνθρώπους καί τήν Φύση).

Κάθε χρόνο γράφονται καί λέγονται (ἀπ' τόν ἄμβωνα καί ἀπ' τὰ σχολεῖα) γύρω ἀπό τήν ἀγάπη πρὸς τόν Ἀνθρώπο.

Φέτος, ἀπ' τή στήλη αὐτή, ἄς γραφοῦν λίγα λόγια ἀπ' τήν ἀγάπη τους πρὸς τό περιβάλλον.

Ἄς γραφτοῦν λίγα, ὅσον ὁ χώρος τῆς στήλης τό ἐπιτρέπει, γιά τήν ἀγαπητική τους σχέση καί

τῇ θεάρεστη συμπεριφορᾷ τους πρὸς ὅ,τι ὁ Δημιουργός «εἶπεν» καί «ἐγένετο».

Ἐδῶ, ἄς σταθοῦμε καί ἄς περιοριστοῦμε σέ μιά τους γραπτὴ προσφορά. Συγκεκριμένα, στήν ἐνασχόλησή τους γύρω ἀπό τήν «Ἑξαήμερον» (στοὺς πρώτους 31 στίχους τοῦ Α' Κεφ. τῆς Γένεσεως), ὅπου ὁ θεόπνευστος Μωϋσῆς μᾶς πληροφορεῖ εὐσύννοπτα καί μέ εὐκολοπερίγραπτα λόγια γιά τό φῶς (πρώτη Ἡμέρα), γιά τό στερέωμα (δεύτερη Ἡμέρα), γιά τὰ ὕδατα καί τὰ φυτά (τρίτη Ἡμέρα), γιά τοὺς ἀστέρες (τέταρτη Ἡμέρα), γιά τὰ ζῶα (πέμπτη Ἡμέρα), γιά τόν Ἀνθρώπον (ἕκτη Ἡμέρα).

Ἡ ἐνασχόληση τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν μέ τήν «Ἑξαήμερον» ἀπέβλεπε στό νά ἐνημερωθοῦμε καί στό νά ἀντιληφθοῦμε τό μεγαλειώδες ἔργο τῆς Δημιουργίας. Γιά νά κατανοήσουμε τήν σοφία καί ἀγάπη καί πρόνοια τοῦ Δημιουργοῦ. Γιά νά παραδεχθοῦμε ὅτι: ὅ,τι βρίσκεται γύρω μας ἢ πάνω στόν πλανήτη ἢ γύρω ἀπ' αὐτόν εἶναι ποιήματα Ποιητῆ (ὑπεδύναμου καλλιτέχνη). Εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀγάπης Του.

Ἀσχολήθηκαν μέ τήν Ἑξαήμερον, γιά νά μᾶς ὁδηγήσουν - παιδαγωγήσουν σέ μιά μας σωστή - δίκαιη συμπεριφορὰ πρὸς ὅ,τι μᾶς περιβάλλει. Δηλαδή, μέ τίς ἐργασίες Τους αὐτές μᾶς καλλιεργοῦν τήν ἐνδεδειγμένη Παιδεία ὑπέρ τοῦ Περιβάλλοντος.

Φρόντισαν, ὅπως ὅλοι οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πού εὐαρεστοῦν τόν Θεό, νά ἀποκτήσουμε μιά «περιβαλλοντική συνείδηση» Γιά νά ἀποκτήσουμε μιά «περιβαλλοντική συμπεριφορὰ», ὥστε κάθε μας ἐπέμβαση πρὸς τό περιβάλλον νά χαρακτηρίζεται ἀπό φροντίδα καί ἐνδιαφέρον. Ἀπέβλεπαν στό νά ἀντιμετωπίζουμε τό Περιβάλλον σάν χρήστες καί ὄχι σάν καταχραστὲς.

Ἀξίζει νά ὑπολογίσουμε τό μέγεθος τῆς προσφορᾶς τους γιά τήν προστασία τοῦ Περιβάλλοντος μά καί ἐπιβάλλεται νά ἀναλογισθοῦμε τό μέγεθος τῆς ὑποχρέωσής μας γιά τήν προστασία του.

Ὅσοι ἀπὸ μᾶς γνωρίζουμε καλά τὰ ἑλληνικά (πού δυστυχῶς μᾶς τὰ κακοποιοῦν ἢ δέν τὰ διδάσκουν πλήρως στὰ παιδιὰ μας), νά ἀνατρέξουμε καί νά διαβάσουμε: «Θ' ὁμιλῖαι εἰς τήν Ἑξαήμερον» (τοῦ Μ. Βασιλείου), «Υπόμνημα εἰς τήν Γένεσιν» (τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου), καί «Περὶ κόσμου» (Γρηγορίου τοῦ Νανζιανζινοῦ, τοῦ Θεολόγου).

Καιρός, γιά στροφή πρὸς τήν Πατερικὴ σκέψη καί Θεολογία. Βοηθᾶνε πολὺ καί γιά τό Περιβάλλον.

Δ. Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΗ

Τόν Ποιητή (Δημιουργό - Θεό) ύμνει καί δοξολογεί μέσα από τά έργα του ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Ναζιανζίνος, πού ἡ Μητέρα Ἐκκλησία καθιέρωσε νά γιορτάζεται δυό φορές μέσα στό Γενάρη.

Τόν προβάλλει σάν ἕνα ἀπ' «τούς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας» μέ σκοπό τήν, παιδαγωγικοῦ χαρακτήρα, ἐπιδίωξη: «μνήμη ἁγίου, μίμησις ἁγίου».

Καί εἶναι καθόλα ἀξίος γιά μίμηση... Ἄνθρωπος τῆς μελέτης καί τῆς «θεωρίας». Ρήτωρ, συγγραφεύς, πού μέσα ἀπό τό συγγραφικό του ἔργο διαφαίνεται καί ἕνα φυσιογνωστικοῦ περιεχομένου ἀποθησαύρισμα. Πού τό χρησιμοποιεῖ γιά νά ἀναβλύσει μια ποιητική ἐξύμνηση πρὸς τόν Δημιουργό (ποιητή τῶν ὄλων). Αὐτό ἄλλωστε φαίνεται ἐναργέστατα στό ἔπος του «Περὶ κόσμου», πού ἀναφέρεται εἰς τήν Ἑξαήμερον τοῦ Μωϋσέως. Μά καί στήν κυρία του ποιητική συλλογή, τά «Ἐπη», πού ψέλνει τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Συγκεκριμένα, ἐνῶ γράφει ποιήματα στά ὁποῖα ἐξιστορεῖ τόν βίο του ἢ ἐπιδιώκει νά διδάξει δογματικές καί ἠθικές ἀλήθειες τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀποτυπώνει - διατυπώνει ὕμνολογία πρὸς τόν ποιητή, πού τόν παρουσιάζει σάν ἕναν ὑπερδύναμον Καλλιτέχνη. Καί τό πετυχαίνει αὐτό μέ τήν χρησιμοποίηση τοῦ ζεύγους τῶν ἐννοιῶν: Κτίση - Κτίστης, πλάσμα - πλάστης. Ἔτσι, ὁ προσεκτικός μελετητής ἀνακαλύπτει σωρεῖα ἀποθησαυρισμάτων φυσιογνωστικοῦ περιεχομένου πού τόν ὁδηγοῦν ἀπό τά δημιουργήματα στόν Δημιουργό, ὥστε νά καταλήγει σέ ὕμνους καί δοξολογίες πρὸς τόν Ποιητή.

Ἡ πέννα του, «ὡς κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου», πετυχαίνει ὅ,τι ὁ ἕτερος Καππαδόκης (ὁ ἰσαδελφός του Μ. Βασίλειος) εἰς τό ἔργο του «Θ' ὁμιλῖαι εἰς τήν Ἑξαήμερον» ἢ ὅ,τι ὁ προφητάναξ στόν 103ον ψαλμό του.

Τό περιορισμένο τῆς στήλης δέν ἐπιτρέπει γιά παράθεση πολλῶν παραδειγμάτων. Ἀξίζει ὅμως νά σταθοῦμε, ἐκεῖ πού ἀριστοτεχνικά ἀναφέρεται στό ἀνθρώπινο σῶμα (πού ἡ ἀξία του στίς μέρες μας ἔχει ξεπέσει) γιά νά ἰδοῦμε μέ τί σαφήνεια καί τί χάρη μᾶς προσεγγίζει πρὸς τόν Δημιουργό: «Τίς, πόθεν ὁ πλάστης; ἔρρε μοι, ἄλλοτρίη. Οὐσ' ἔγραψα κύων, ἀλλ' ἔπλασα εἰκόν' ἑμοῖο». Βέβαια ἡ γλῶσσα του εἶναι «ὑπεραρχαῖζουσα», ἀλλά οἱ κεραεῖς τοῦ πιστοῦ πιάνουνε τί ἐννοεῖ. Κατανοεῖ τό θεολογικοῦ βάθος περιεχόμενο. «Ὁ χοῦς, ὁ πηλός, ἡ παλίστροφος κόνις. ...Ὁ χοῦς, ὁ θεῖα πνευματωθεῖς εἰκόνι». Κι' ἐνῶ ἡ γλῶσσα φαίνεται ἀπροσπέλαστη, ἡ

προσφορά εἶναι ἀφομοιώσιμη. Γιατί εἶναι ζωντανός ὁ λόγος του, πού γίνεται τραγούδι, γιά νά σώσει τόν ἀναγνώστη καί νά ὑμνήσει τόν Πλάστη. Γιά νά προσεγγίσει τόν (ταλαίπωρο, προδομένο) ἄνθρωπο στόν Πλάστη του.

Στίς μέρες μας χρειαζόμαστε καί τέτοιους ποιητές. Ἄς τόν δεχθοῦμε σάν πρότυπο. Ἡ Ἐκκλησία τόν προβάλλει...

«Μνήμη ἁγίου, μίμησις ἁγίου».

Ε. ΣΥΝΕΡΓΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἄραγε νᾶχει νά παρουσιάσει ἡ Μητέρα Ἐκκλησία ἁγίους τῆς πού νά γνοιάστηκαν γιά τό περιβάλλον; Πού νά ἔδειξαν ἐμπρακτά τήν ἀγάπη τους γιά τά φυτά ἢ γιά τά ζῶα;

Δέν ἔχομε παρά νά ἀνατρέξουμε στό Συναξάρι τῆς κάθε μέρας. Ὅπου ἡ Μητέρα Ἐκκλησία προβάλλει τούς ἁγίους καί τίς ἁγίες τῆς. Καί ἐνῶ ἀποσκοπεῖ νά τούς τιμήσωμε, ἀποβλέπει καί νά τούς μιμηθοῦμε. Νά τούς δεχτοῦμε σάν πρότυπα ἀγάπης, σάν συνεργούς στό ἔργο τοῦ Δημιουργοῦ.

Στήν προσπάθειά μας γιά ἀναζήτηση ἁγίων, πού ἐπέδειξαν ἐνδιαφέρον ἐμπρακτῆς ἀγάπης, μέσα στήν περίοδο Σεπτεμβρίου, πρῶτο προβάλλεται ὁ ἅγιος Μάμας ὅπου «μαρτύρων συναγελάζη χοροῖς», γι' αὐτό καί ὁ ὕμνωδος μᾶς προτρέπει: «Δεῦτε συμφώνως οἱ πιστοί, μνήμην τελέσωμεν Μάμαντος Μάρτυρος». Τοῦ ἁγίου πού δυό φορές μαρτύρησε γιά τήν πίστη του στόν Χριστό. Μιά στά δεκαπέντε του κιόλας χρόνια ὅπου «ὡς χριστιανός ράβδος τύπτεται... καί περισωθείς τοῦ κινδύνου θεῖα δύναμι, ὑπό σπήλαιον κρύπτεται». Αὐτόματα βρέθηκε σέ σπηλιά, ἀνάμεσα σέ ἄγρια ζῶα. Ἀλλά κατὰ τήν ἐκεῖ διαμονή του διαχέεται ἡ ἀγάπη του πρὸς τά ζῶα. Καί εἶναι τόση πού τά σαγηνεύει, τά ἐξημερώνει καί τόν περιβάλλουν σαν προστάτη τους. Ἡ ἀγαπητική του σχέση εἶναι θεάρεστη, γιατί καταξιώθηκε νά γίνει πραγματικός συνεργός τοῦ Δημιουργοῦ. Ἀξιώθηκε νά ἄρχει «τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καί πάντων τῶν κτηνῶν», γιατί ἀγωνίστηκε νά ἐφαρμόζει ἐντολή ἀγάπης. Δέν ἔδειχνε τήν ἀσυδοσία τῆς καταστρεπτικῆς μανίας, ἀπό πλεονεξία, πού διακρίνει ἐμᾶς στίς μέρες μας. Ἔτσι γεύεται καί χαίρεται τίς χάρες καί τίς χαρές ἀνθρώπου πού πασχίζει γιά ἀγάπη. Τά ζῶα, ἐμφανιζόμενα σάν δημιουργήματα, τοῦ ἀπεκάλυπταν τήν σοφία καί τήν πρόνοια τοῦ Δημιουργοῦ πρὸς αὐτά (μέ τούς ἐξοπλισμούς τους, μέ τά ἀξιοπερίεργα καί ἀξιοθαύμαστα στήν κατασκευή τους, στή διαιώνιση τοῦ εἶδους τους, μέ τό ἐνστικτο τῆς μητρότητος).

Ζοῦσε λοιπόν σάν ἅγιος τοῦ Θεοῦ. Ἐδειχνε ἀγάπη πρὸς τὰ ζῶα κι αὐτά, μέ τή σειρά τους ἀνταποκρινόντουσαν μόνο μέ τήν ἀγάπη. Μέχρι πού ἀπό τό ἄμελγμά τους τοῦ εξασφάλιζαν τόσο γάλα, ὥστε αὐτό πού περίσσευε νά τό πῆζει. Νά γίνεται τυρί γιά νά τό μοιράζει στούς φτωχοὺς. Εὐκαιρία, γιά νά ἐπεκτείνεται καί νά προεκτείνεται ἡ ἀγάπη του μέχρι καί στούς ἀνθρώπους. Κι ἡ φῆμη του ἐξαπλωνόταν. Μέχρι πού ἔφταναν ὡς τήν σπηλιά του καί νά τόν προτρέπουν, γιά νά εὐχεταί καί νά προσεύχεται καί γιά τὰ ζῶα τους, γιά τὰ βόδια τους, γιά τὰ ποιμνιοστάσιά τους. Καί προσευχόταν γι' αὐτά. Γνώρισμα πιστοῦ πού γίνεται συνδημιουργός - συνεχιστής στοῦ ἔργο τοῦ Ὑπερδύναμου (Καλλιτέχνη) Δημιουργοῦ. Γι' αὐτό συνα-

ντᾶμε καί ὠραῖες φράσεις τοῦ ὕμνωδοῦ: «Ἀνελθὼν ἐν τῷ ὄρει, τῆς ἀληθοῦς γνώσεως... νοῦ καθαρότητι καταστραφθεὶς θεωρίαις». Κάτι πού λείπει ἀπὸ μᾶς καί κάτι πού μᾶς δίνει τὴν εὐκαιρία ἡ Μητέρα Ἐκκλησία γιά νά μιμηθοῦμε.

Ἄλλωστε ἀποτέλεσμα τῆς ἀγάπης του πρὸς τὰ ζῶα εἶναι καί ἡ εὐχή πού συνέταξε ὑπὲρ τῶν ζώων. Γι' αὐτό καί ἐξωκκλήσια φέρουν τό ὄνομά του. Μόνον πού εἶναι πιά καιρὸς νά ξαναζοῦμε ἐντονα αὐτοῦ τοῦ ἁγίου τὴ μνήμη καί νά τόν μιμούμεθα κυριολεκτικά...

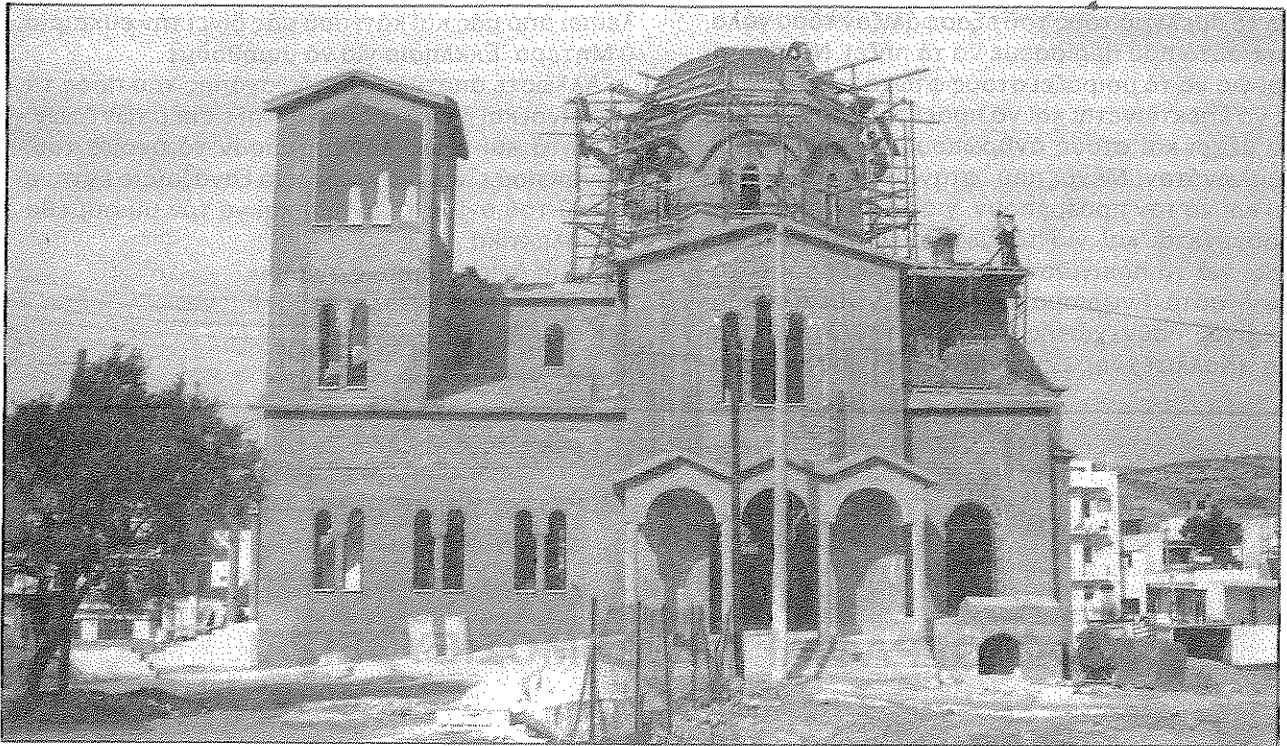
«Μνήμη ἁγίου, μίμησις ἁγίου».

Θ.Ι.Ψ.
ΓΕΩΠΟΝΟΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ ΜΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΙΣΑΙ

ΕΚ ΤΟΥ

ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Αί δημοσιευόμεναι φωτογραφίαι, δίδουν τό μέγεθος τῆς ἀναγειρομένης Ἐκκλησίας ἡ ὁποία ἐντός ἑννεαμήνου, χάριτι τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος ἔφθασε τά θαυμαστά αὐτά ἐπιτεύγματα.

Τό Τέμπλον, τὰ Στασίδια, Ἑδράνα καθημένων, ἠλεκτρικαί ἐγκαταστάσεις κ.ἄ. ἀναμένουν φιλοκολούθους Δωρητάς.

Ὅφειλομεν νά συγχαρῶμεν τοὺς Σαλαμίνιους, καθὼς ἐπίσης καί αὐτοὺς τοὺς γενναίους ὀλίγους Δωρητάς, οἱ ὅποιοι μέ ἔνθεον ζῆλον παρακολουθοῦν κάθε δυνατὴν λεπτομέρειαν τοῦ ἐπιτελουμένου ἔργου.

